

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO/OŚ/41.9/619/2023/12722/RN

Katowice, dnia 18.08.2023r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 775 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, zawartego w piśmie z dnia 19 maja 2023r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji Naczelnika Wydziału Komunalnego, Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Tychach, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Tychy, Nr 9/2023 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2023.EO) z dnia 25 kwietnia 2023r. o treści sentencji: „odmawiam przedsiębiorcy EKOTECH SILESIA sp. z o.o., ul. Lokalna 21, 43 – 100 Tychy (NIP: 6462979524, Regon: 384010469) wydania zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie przy ul. Lokalnej 21 w Tychach, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28)”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)

Członkowie: Katarzyna Stebnicka

Kamila Koziara

na posiedzeniu w dniu 18 sierpnia 2023r.

orzekło

- I. Uchylić w całości zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji Nr 9/2023 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2023.EO) z dnia 25 kwietnia 2023r. o treści sentencji: „odmawiam przedsiębiorcy EKOTECH SILESIA sp. z o.o., ul. Lokalna 21, 43 – 100 Tychy (NIP: 6462979524, Regon: 384010469) wydania zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie przy ul. Lokalnej 21 w Tychach, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28)”
- II. I w tym zakresie orzec w następujący sposób:
Udzielić przedsiębiorcy, to jest spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach (ul. Lokalna 21, 43 – 100 Tychy), Nr NIP: 6462979524, Nr Regon: 384010469, Nr KRS: 0000814663, zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania odpadów w zakładzie zlokalizowanym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28) w procesie R3 w celu produkcji organiczno – mineralnego środka poprawiającego właściwości polepszacza gleby „MaxCalc STN pH regulator”, który to produkt został dopuszczony do obrotu na rynku rolnym decyzją Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Nr G – 962/21 (Nr sprawy: DSJ.ns. 8101.27.2021.61) z dnia 24 maja 2021r. – w technologii opartej na procesach suszenia i higienizacji odpadów w wysokiej temperaturze w obecności reagenta.
 1. Rodzaj i masa odpadów przewidywanych do przetworzenia i powstających w

wyniku przetworzenia w okresie roku:

- a) wyłoki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81) – o kodzie odpadu 02 03 80 – w ilości do 14.200 Mg/rok,
- b) ustabilizowane komunalne osady ściekowe – o kodzie odpadu 19 08 05 – w ilości do 59.520 Mg/rok.

Maksymalna sumaryczna ilość wszystkich odpadów przetwarzanych w instalacji w ciągu roku nie przekroczy 59.520 Mg.

Proces przetwarzania odpadów jest procesem bezodpadowym. W związku ze stosowaną technologią przetwarzania ww. odpadów, przy prawidłowym przebiegu procesu przetwarzania nie przewiduje się wytwarzania odpadów, a w przypadku awarii instalacji zakładana maksymalna ilość wytworzonego odpadu o kodzie 19 05 99 – inne niewymienione odpady, wyniesie 5.000 Mg/rok.

W takim przypadku wytworzonym odpadem o kodzie 19 05 99 – inne niewymienione odpady – będzie niepełnowartościowy produkt końcowy, to jest organiczno – mineralny środek poprawiający właściwości polepszacz gleby „MaxCalc STN pH regulator”, niespełniający kryteriów określonych w decyzji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Nr G – 962/21 (Nr sprawy: DSJ.ns. 8101.27.2021.61) z dnia 24 maja 2021r.

Odpady powstające w wyniku eksploatacji instalacji, to jest jej utrzymania i konserwacji nie są odpadami powstającymi w procesie przetwarzania odpadów i nie są objęte niniejszym wnioskiem o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach zamierza powierzyć świadczenie usług serwisowych i konserwacji urządzeń wchodzących w skład instalacji (w tym wymiany złoża biofiltra, konserwacji urządzeń mechanicznych w tym taśmociągów i przenośników) profesjonalnej firmie serwisowej, która zgodnie z definicją art. 3 ust. 1 pkt 32 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach stanie się wytwórcą odpadów powstających w wyniku utrzymania i konserwacji instalacji. Odpady te nie będą magazynowane na terenie przedmiotowej instalacji.

2. Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów wraz z opisem procesu technologicznego.

Odpady przewidywane do przetworzenia w niniejszym zezwoleniu będą wykorzystywane w celu produkcji organiczno – mineralnego środka poprawiającego właściwości polepszacza gleby „MaxCalc STN pH regulator”, który to produkt został dopuszczony do obrotu na rynku rolnym decyzją Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Nr G – 962/21 (Nr sprawy: DSJ.ns. 8101.27.2021.61) z dnia 24 maja 2021r. – w technologii opartej na procesach suszenia i higienizacji odpadów w wysokiej temperaturze w obecności reagenta.

Działalność w zakresie przetwarzania odpadów w zakładzie zlokalizowanym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28), zgodnie z załącznikiem Nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, kwalifikuje się jako proces odzysku odpadów R3 – Recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania).

Działalność w zakresie przetwarzania odpadów będzie realizowana w instalacji znajdującej się na terenie zakładu zlokalizowanego w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28), którego właścicielem jest spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach.

Działalność w zakresie przetwarzania odpadów obejmuje następujące etapy:

- 1) Przyjęcie odpadów

Odpady dostarczane będą do zakładu przez firmę zewnętrzną samochodami dostosowanymi do przewozu odpadów. Reagent będzie dostarczany cementowozami bezpośrednio do silosa.

2) Proces przetwarzania

Wszystkie przyjmowane odpady kierowane będą na muldę przyjęciową o pojemności około 45,3 m³, zlokalizowaną wewnątrz hali produkcyjnej w strefie rozładunku odpadów do przetworzenia. Nie ma potrzeby rozdzielania odpadów w procesie produkcji organiczno – mineralnych środków. Dostarczane odpady będą bezpośrednio wysypywane do muldy. Mulda przyjęciowa wykonana zostanie ze stali malowanej lub ocynkowanej umieszczonej w otworze technicznym, umożliwiającym tym samym wykorzystanie różnicy poziomów i łatwe wyładowanie przetwarzanego odpadu. Jej wysokość będzie zbliżona do poziomu posadzki, uniemożliwiając przypadkowe rozsypanie masy odpadów poddanych przetworzeniu. Konstrukcję muldy przyjęciowej stanowi szczelna wanna akumulacyjna wyposażona w podwójny system przenośników ślimakowych wybierających przetwarzany odpad i podających masę przetwarzaną poprzez przenośniki ślimakowe do zbiornika buforowego celem wymieszania i homogenizacji. Konstrukcja muldy uniemożliwia wydostanie się odpadów poza urządzenie, gdyż system automatyki i czujników monitoruje poziom masy w muldzie (wypełnienie) i sygnalizuje personel sygnałem świetlnym – dźwiękowym o możliwości przepełnienia.

Po rozładowaniu masy odpadów z pojazdów do muldy przyjęciowej, odpady zostaną spryskane roztworem siarczanu żelazawego w ilości około 10 – 25 l/zrut. Roztwór ten jest inhibitorem białek i ma na celu związanie, a tym samym uniemożliwienie powstawania i migracji substancji odorowych. Już w muldzie przyjęciowej zachodzi przekształcanie ww. związków w formy trudno rozpuszczalne, które wzbogacają powstały produkt w postaci środka poprawiającego właściwości gleby.

Zastosowanie preparatu będącego reaktywnym neutralizatorem odoru, działa natychmiast i redukuje nieprzyjemny zapach w 80 – 90 %. Preparat jest pochodzenia naturalnego i jest całkowicie nieszkodliwy dla ludzi i zwierząt oraz może być stosowany w pomieszczeniach, w których pracują ludzie. Dodatkowym zabezpieczeniem przed ewentualnymi odorami mogącymi powstać w trakcie procesu produkcyjnego będzie zastosowanie biofiltra na instalacji odprowadzającej powietrze z przestrzeni hali produkcyjnej.

Z muldy odpady za pomocą przenośnika ślimakowego kierowane będą do węzła przygotowującego miazgę odpadów do rozdrabniacza głównego i dalej do homogenizatora w celu ujednoczenia materiału wsadowego. Następnie przygotowana masa przenoszona będzie do zbiornika buforowego. Ze zbiornika buforowego odpady, za pomocą dwóch przenośników ślimakowych, kierowane będą do dwóch reaktorów, w których po dodaniu reagenta następować będzie proces suszenia i higienizacji w temperaturze od 55°C do 140°C. Reakcji tej towarzyszy wysokie pH dochodzące do 12 oraz przejściowy roztwór mleka wapiennego sterylizujący wytwarzany produkt. Reakcja egzotermiczna CaO wraz z wilgocią zgromadzona w odpadach powoduje, iż niepotrzebne jest dostarczanie energii z zewnątrz w celu osuszenia ww. substancji (w procesie wykorzystywane jest wyłącznie ciepło reakcji chemicznej stosowanego reagenta).

Prowadzony proces w komorze reakcyjnej jest prowadzony pod ścisłą kontrolą automatycznego układu sterowania, umożliwiającego kontrolę ilości podawanych odpadów i reagentów, uwzględniający najwyższe standardy higienizacji (potrójna sterylizacja) a powstały produkt nie może opuścić komory

reakcyjnej bez zagwarantowania):

- Higienizacji poprzez zachowanie parametrów czasu przebywania mieszaniny reagenta i zagęszczonego osadu ściekowego w temperaturach przekraczających 55 – 70°C powyżej 20 – 30 minut, w tym we wnętrzu reaktora nie krócej niż 8 minut. Gwarancje te wynikają z wielkości reaktora, wydajności instalacji produkcyjnej, sposobu wędrówki surowców przez reaktor oraz faktu iż rozpoczęte w mieszalniku dwuwalowym reakcje egzotermiczne kontynuowane są także w produkcji opuszczającym linię produkcyjną (proces tzw. dojrzewania),
- Higienizacji przez odczyn chemiczny środowiska reakcyjnego – pH > 12,0,
- Obecność w mieszaninie reakcyjnej stężonego gorącego roztworu mleka wapiennego zapewniającego dostęp do wnętrza cząstek przetwarzanej odpadu,
- Brak możliwości wędrówki odpadów poddawanych przetwarzaniu przez linię przetwórczą z pominięciem węzła reaktora przetwórczego,
- Rejestracji i archiwizacji parametrów technologicznych procesu przetwórczego (wykres temperatur przetwarzania w czasie),
- Temperaturę minimum 55 °C średnio utrzymywana około 55 - 140°C,
- Higienizacji za pomocą gazowego amoniaku będący wynikiem rozkładu alkalicznego białek podczas reakcji hydrolizy w komorze reakcyjnej.

Produkt opuszczający reaktor w postaci gorącego, wysterylizowanego polepszacza gleby transportowany będzie osłoniętym przenośnikiem taśmowym do strefy magazynowej. Proces ten realizowany będzie w sposób automatyczny, a niez higienizowany odpad nie może opuścić węzła reakcyjnego. W reaktorach zachodzić będzie potrójna sterylizacja za pomocą temperatury, przejściowego roztworu mleka wapiennego, wysokiego pH, gazowego amoniaku.

W trakcie procesu technologicznego powstawać będą opary pary wodnej oraz niewielkie ilości amoniaku gazowego, generowanego w reaktorach, w wyniku alkalicznej hydrolizy białek zawartych w przetwarzanych odpadach, pod wpływem gorącego roztworu mleka wapiennego, tworzącego się przejściowo w mieszaninie reakcyjnej. Instalacja wyposażona będzie w układ neutralizacji skroplin, a powstający w nim osad soli Mohra wraz z gipsem podawany będzie do węzła reakcyjnego wzbogacając powstający polepszacz gleby podwyższając jego wartość nawozową. Wykraplane opary w postaci gorących skroplin o silnie zasadowym charakterze mogą być wykorzystywane w procesie sanitzacji osadów przed ich zagęszczaniem. Mogą także po ich podczyszczeniu w stacji kondensacji i neutralizacji skroplin służyć jako woda techniczna.

Przy prawidłowym przebiegu procesu przetwarzania nie przewiduje się wytwarzania odpadów. W przypadku awarii w procesie możliwe jest oddzielenie powstałej niepełnowartościowej partii produktu i przekazanie jej jako odpad uprawnionym odbiorcom.

Gotowy środek organiczno – mineralny będzie odbierany z magazynu gotowego produktu przez auta typu „wanina” oraz inne auta dostawcze jakimi będą dysponować odbiorcy produktu. Powstały produkt końcowy w postaci suchego, bezpiecznego środka organiczno – mineralnego, nie wymaga stosowania specjalnych środków ani procedur transportu i składowania.

Jest to produkt zawierający do 30 % wapnia w postaci hydratu wapniowego, 46 % substancji organicznej oraz związku azotu, fosforu, potasu w formie organicznej. Zawartość azotu, fosforu i potasu zależy od surowca, z którego został wytworzony. Produkt nie zawiera pałeczek sanitarnych branych pod uwagę przy kwalifikowaniu produktów pochodzenia naturalnego do wykorzystania rolniczego.

Moc przerobowa instalacji

- 1) W ramach przedsięwzięcia planuje się posadowienie linii z wykorzystaniem dwóch reaktorów o maksymalnej wydajności jednego reaktora do 4 Mg/h. Maksymalna wydajność instalacji wyniesie zatem do 8 Mg/h.
- 2) Instalacja pracować będzie przez 6 dni w tygodniu w systemie 3 zmianowym.
- 3) Łączna maksymalna sumaryczna ilość odpadów kierowana do przetworzenia w ciągu roku wynosić będzie 59.520 Mg.

3. Dodatkowe warunki przetwarzania odpadów.

Działania w zakresie przetwarzania odpadów prowadzone będą zgodnie z zasadami ochrony środowiska w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności w sposób uniemożliwiający spowodowanie zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin i zwierząt, spowodowania uciążliwości przez hałas i zapach oraz wywołania niekorzystnych skutków dla miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

Instalacja do przetwarzania odpadów powinna być szczelna, a wszystkie urządzenia wchodzące w jej skład winny zostać zainstalowane wewnątrz budynku posiadającego szczelną posadzkę, zabezpieczającą tym samym środowisko gruntowo – wodne.

Instalacja do przetwarzania odpadów powinna być wyposażona w układ neutralizacji skroplin wyłapujący przegrzaną parę wodną oraz nieznaczne ilości amoniaku, a powstały w neutralizatorze osad (w postaci bezpiecznej soli Mohra) wraz z gipsem może być podawany do węzła reakcyjnego podwyższając jakość wartość nawozową produkowanego polepszacza gleby.

Hala produkcyjna dla zabezpieczenia terenów sąsiadujących przed ewentualnymi substancjami odorowymi bezwzględnie powinna być wyposażona w system neutralizacji odorów (filtr biologiczny z zintegrowanym skruberem).

Zakazuje się stosowania komunalnych osadów ściekowych, które powstały poza obszarem województwa śląskiego, z zastrzeżeniem art. 20 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Zobowiązuje się spółkę EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach do prowadzenia na bieżąco ilościowej i jakościowej ewidencji objętych niniejszym zezwoleniem odpadów w postaci odpowiednich kart ewidencji odpadu, prowadzonej dla każdego odpadu oddzielnie oraz karty przekazania odpadu. Dokumenty te należy przechowywać przez okres 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono te dokumenty. Ponadto posiadacz odpadów prowadzący ewidencję odpadów jest obowiązany sporządzić roczne sprawozdanie o gospodarowaniu odpadami, które należy przekazywać Marszałkowi Województwa Śląskiego w terminie do 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy.

4. Miejsce i sposób magazynowania odpadów oraz rodzaj magazynowanych odpadów.

W związku z zastosowaną technologią nie przewiduje się magazynowania odpadów przeznaczonych do przetwarzania.

Odpady przeznaczone do przetwarzania będą na bieżąco kierowane na muldę przyjęciową o pojemności 45,3 m³, stanowiącej element instalacji przetwarzania, od której rozpoczyna się proces ciągły przetwarzania odpadów, zlokalizowaną wewnątrz hali produkcyjnej w strefie rozładunku odpadów do przetworzenia, bez potrzeby magazynowania odpadów na terenie zakładu i stamtąd będą od razu kierowane do procesu przetwarzania.

W przypadku awarii instalacji dostawy odpadów na teren zakładu zostaną wstrzymane na czas usunięcia awarii, a powstały w wyniku produkcji odpad zostanie przekazany do odbiorcy (posiadacza odpadów) posiadającego uprawnienia do gospodarowania odpadami.

5. **Maksymalna masa poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku.**

W związku z zastosowaną technologią nie przewiduje się magazynowania odpadów.

6. **Największa masa odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.**

W związku z zastosowaną technologią nie przewiduje się magazynowania odpadów.

7. **Całkowita pojemność (wyrażona w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.**

W związku z zastosowaną technologią nie przewiduje się magazynowania odpadów.

8. **Wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.**

Należy stosować warunki ochrony przeciwpożarowej wskazane w operacie przeciwpożarowym opracowanym w grudniu 2018r. przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych mgr. inż. Zdzisława Winnickiego, uzgodnionym przez Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Tychach postanowieniem Nr MZ.5585.1.2019.TK z dnia 9 stycznia 2019r.

9. **Informacje wynikające z przepisów odrębnych.**

W związku z prowadzoną działalnością stosowane będą przepisy z zakresu BHP i ochrony przeciwpożarowej.

Pracownicy zatrudnieni do obsługi instalacji do przetwarzania odpadów posiadać będą odpowiednie kwalifikacje do obsługi maszyn i urządzeń wykorzystywanych na terenie zakładu oraz zostaną przeszkoleni w zakresie postępowania z odpadami. Pracownicy posiadać będą również wymagane badania lekarskie oraz przeszkoleni zostaną w zakresie BHP.

10. **Czas obowiązywania zezwolenia.**

Niniejsze zezwolenie wydaje się na okres 10 lat do dnia 18 sierpnia 2033r. łącznie.

Uzasadnienie

Decyzją Nr 9/2023 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2022.EO) z 25 kwietnia 2023r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i § 2, art. 107 § 1 i § 3 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2022r. poz. 2000 z późn. zm.) oraz art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (tekst jedn.: Dz. U. z 2022r. poz. 699 z późn. zm.), po ponownym rozpatrzeniu wniosku spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów w zakładzie położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego orzeczenia.

Odwołanie od ww. decyzji złożyła spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 19 maja 2023r., zatytułowane: „Odwołanie”) pełnomocnik odwołującej się strony wyraził niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zarzucił zaskarżonej decyzji:

- 1) brak uwzględnienia wytycznych organu odwoławczego co do wykładni przepisów prawa

mających zastosowanie w sprawie, dokonanej przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w decyzji Nr SKO/OŚ/41.9/613/2022/16463/RN z dnia 3 lutego 2023r., co stanowi rażące naruszenie art. 138 § 2a kodeksu postępowania administracyjnego, to jest wykładni postanowień zamieszczonych w § 7 pkt 1 i pkt 10 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to jest uchwały Rady Miasta Tychy Nr VIII/152/19 z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, oraz wykładni art. 6 pkt 3 ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami (realizacji inwestycji celu publicznego), gdy w świetle stanowiska Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach zamieszczonego w ww. decyzji Nr SKO/OŚ/41.9/613/2022/16463/RN z dnia 3 lutego 2023r.:

- a) na terenie oznaczonym w ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako PU istnieje możliwość realizacji zarówno inwestycji celu publicznego, jak również inwestycji niebędących inwestycjami celu publicznego, o ile są to przedsięwzięcia wskazane w § 7 pkt 1 tego planu (w tym katalogu mieści się zamierzenie odwołującej się spółki);
 - b) status podmiotu podejmującego działania oraz źródła ich finansowania nie mają znaczenia dla uznania danej inwestycji za inwestycję celu publicznego;
 - c) żaden przepis prawa nie daje podstaw do uznania, że inwestycje celu publicznego mogą być realizowane tylko przez podmiot publiczny,
a tymczasem zaskarżona decyzja organu pierwszej instancji pozostaje w jawnej sprzeczności z ww. wykładnią, gdyż organ pierwszej instancji stwierdził, że odwołująca się spółka nie może otrzymać zezwolenia na przetwarzanie odpadów, ponieważ nie stanowi inwestycji celu publicznego, a według niego tylko takie inwestycje mogą być lokalizowane na analizowanym terenie, a nadto organ pierwszej instancji stwierdził, że wytyczne Kolegium nie mają wiążącego charakteru,
- 2) naruszenie art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, poprzez uznanie, że planowana działalność odwołującej się spółki jest sprzeczna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, to jest uchwałą Rady Miasta Tychy Nr VIII/152/19 z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, podczas gdy prawidłowa wykładnia zapisów tego planu, to jest § 4 pkt 5, § 7 pkt 1 i pkt 10 prowadzi do wniosku, iż planowana działalność w zakresie przetwarzania odpadów jest zgodna z tym planem, tym samym nie było podstaw do odmowy udzielenia zezwolenia,
 - 3) naruszenie § 4 pkt 5, § 7 pkt 1 i pkt 10 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to jest uchwały Rady Miasta Tychy Nr VIII/152/19 z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, poprzez uznanie, że na obszarze oznaczonym w planie symbolem PU możliwa jest lokalizacja jedynie inwestycji celu publicznego w zakresie gospodarki odpadami, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego planu prowadzi do wniosku, iż na obszarze tym, obok ww. inwestycji celu publicznego, możliwe jest lokalizowanie również innych inwestycji, mieszczących się w zakresie wskazanym w § 7 pkt 1 tego planu, na przykład zakładów produkcyjnych i usługowych oraz obiektów związanych z gospodarką odpadami niebędących inwestycją celu publicznego, co potwierdziło Kolegium w poprzednio wydanej decyzji w sprawie.
 - 4) naruszenie art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż zakład gospodarki odpadami może być inwestycją celu publicznego wyłącznie wtedy, gdy jest

- wyposażony w urządzenia stanowiące własność podmiotu publicznego, podczas gdy prawidłowa wykładnia tych przepisów prowadzi do wniosku, iż własność urządzeń nie ma w tym przypadku znaczenia,
- 5) naruszenie art. 6 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami, poprzez jego błędną wykładnię i niezasadne przyjęcie, że cel publiczny jest realizowany tylko w przypadku „budowy” i „utrzymywania” publicznych urządzeń (obie przesłanki/czynności spełnione łącznie), w sytuacji gdy tego typu wykładnia jest kompletnie nieracjonalna, zakłada bowiem, że zakład traci niejako status inwestycji celu publicznego po jego wybudowaniu (innymi słowy, może go mieć tylko na etapie budowy), przy czym zezwolenie na gospodarowanie odpadami wydawane jest zawsze dla zakładu, który już istnieje (został zakończony proces budowy, a zakład jest wyposażony we wszystkie urządzenia i instalacje ujęte we wniosku o wydanie decyzji), przyjmując zatem za prawidłową wykładnię organu należałoby uznać, że na etapie wydawania zezwolenia na gospodarowanie odpadami nigdy nie można zaklasyfikować danego zakładu jako „realizacji celu publicznego”, bo nie podlega on już „budowie” a jedynie „utrzymaniu”, nawet jeśli o takie zezwolenie wystąpiłby „podmiot publiczny”, np. spółka ze 100 % udziałem jednostki samorządu terytorialnego i w związku z powyższym także i taki podmiot nie uzyskałby zezwolenia na przetwarzanie odpadów, bo według organu pierwszej instancji takie działanie nie stanowiłoby realizacji celu publicznego (czyli byłoby sprzeczne z ww. miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego),
 - 6) naruszenie art. 6 pkt 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, poprzez jego niezastosowanie i brak uznania, że zakład odwołującej się spółki realizuje cel publiczny w postaci budowy i utrzymywania obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska.

Wskazując na powyższe pełnomocnik odwołującej się spółki wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji i wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zgodnie z wnioskiem ww. spółki, gdyż stan sprawy umożliwia wydanie decyzji merytorycznej, to jest wniosek jest kompletny, uzyskane zostały wymagane prawem opinie i uzgodnienia, a organ pierwszej instancji rozpatrzył wszystkie przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia na przetwarzanie odpadów określone w art. 46 ust. 1 ustawy o odpadach, dopatrując się niezasadnie zaistnienia wyłącznie przesłanki określonej w art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, to jest niezgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego).

Powyższe odwołanie zostało opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym i zostało wniesione drogą elektroniczną.

Pismem Nr RKO.6233.14.21.2023.EO z dnia 24 maja 2023r. organ pierwszej instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

Pismem z dnia 5 czerwca 2023r. pełnomocnik spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach o przyspieszenie załatwienia sprawy, gdyż sprawa ta była już trzykrotnie rozstrzygana przez tutejsze Kolegium działające jako organ odwoławczy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, pismem z dnia 29 lipca 2021r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów”, wystąpiła do organu pierwszej instancji z wnioskiem o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów w procesie odzysku na warunkach określonych w dokumencie pod nazwą: „Ujednolicony załącznik do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dla EKOTECH SILESIA sp. z o. o. w Tychach przy ul. Lokalnej 21”, w zakładzie tejże spółki

położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21. Do ww. wniosku spółka EKOTECH SILESIA sp. z o. o. z siedzibą w Tychach dołączyła dodatkowe dokumenty.

Z treści tego wniosku i dołączonych do niego dokumentów wynika, że wniosek ten dotyczy przetwarzania odpadów sklasyfikowanych jako: 02 03 80 – wyłoki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81), oraz 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe, i że przetwarzanie to jest prowadzone w celu produkcji polepszacza gleby lub nawozu mineralno organicznego w technologii opartej na procesach suszenia i higienizacji odpadów w wysokiej temperaturze w obecności reagenta. Z ww. dokumentów wynika również, że działalność ta będzie prowadzona w zakładzie ww. spółka, położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na działce Nr 1143/28, której właścicielem jest ww. spółka.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 30 lipca 2021r. i z tym dniem zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie.

Pismem Nr RKO.6233.14.2021.EO z dnia 9 sierpnia 2021r. organ pierwszej instancji wezwał spółkę EKOTECH SILESIA sp. z o. o. z siedzibą w Tychach do uzupełnienia ww. wniosku oraz złożenia wyjaśnień w sprawie.

Pismem z dnia 25 sierpnia 2021r., zatytułowanym: „Uzupełnienie wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów”, spółka EKOTECH SILESIA sp. z o. o. z siedzibą w Tychach uzupełniła ww. wniosek zawarty w piśmie z dnia 29 lipca 2021r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów”. oraz nadesłała dodatkowe wyjaśnienia w sprawie.

Pismem Nr RKO.6233.14.2021.EO z dnia 30 sierpnia 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Tychach o przeprowadzenie kontroli instalacji, w której ww. spółka zamierza prowadzić działalność polegającą na przetwarzaniu odpadów.

Pismem Nr RKO.6233.14.2021.EO z dnia 30 sierpnia 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach o przeprowadzenie kontroli instalacji, w której ww. spółka zamierza prowadzić działalność polegającą na przetwarzaniu odpadów.

Pismem Nr IN.III.7060.62.2021.KM z dnia 24 września 2021r. Zastępca Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Katowicach przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr RKO.6233.14.2021.EO z dnia 30 sierpnia 2021r. organ pierwszej instancji przesłał do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach stanowisko w sprawie i ponownie wniósł o przeprowadzenie kontroli instalacji, w której ww. spółka zamierza prowadzić działalność polegającą na przetwarzaniu odpadów.

Postanowieniem Nr MZ.5585.243.2021.DK z dnia 12 października 2021r. Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej w Tychach zaopiniował pozytywnie spełnienie wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym z grudnia 2018r., sporządzonym przez mgr inż. Zdzisława Winnickiego – rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych, a także w postanowieniu Komendanta Miejskiego PSP w Tychach z dnia 9 stycznia 2019r., znak MZ.5585.1.2019.TK. W uzasadnieniu ww. postanowienia Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej w Tychach przedstawił stanowisko w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się protokół kontroli przeprowadzonej przez pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach Nr WIOS – KATOW 42/2022 z dnia 4 marca 2022r. wraz z załącznikiem Nr 8 do ww. protokołu.

Postanowieniem Nr IN.III.7060.62.2021.KM z dnia 11 marca 2022r. Śląski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Katowicach stwierdził spełnianie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska przez instalację, w której będzie prowadzone

przetwarzanie odpadów, zlokalizowaną w Tychach przy ulicy Lokalnej 21, zarządzaną przez spółkę EKOTECH SILESIA sp. z o. o. z siedzibą w Tychach. W uzasadnieniu postanowienia ww. organ przedstawił stanowisko w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) wydruk uchwały Rady Miasta Tychy Nr 0150/XVII/373/08 z dnia 28 lutego 2008r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ul. Lokalnej,
- 2) wydruk uchwały Rady Miasta Tychy Nr VIII/152/19 z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach.

Pismem Nr RKO.6233.14.2021.EO z dnia 21 marca 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o zebraniu dokumentów, materiałów i dowodów”, organ pierwszej instancji poinformował stronę postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie oraz o możliwości wypowiedzenia się co do dowodów zebranych w toku postępowania, stosownie do treści art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr 5/2022 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2022.EO) z dnia 12 kwietnia 2022r. odmówił wydania przedsiębiorcy – spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach – zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie przy ul. Lokalnej 21 w Tychach, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28, wydzieloną z działki 1126/28. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Odwołanie od ww. decyzji złożyła spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal (pismo z dnia 29 kwietnia 2022r., zatytułowane: „Odwołanie”).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. odwołania spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, zawartego w piśmie z dnia 29 kwietnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie”, decyzją Nr SKO.OŚ/41.9/254/2022/6966/KS z dnia 2 czerwca 2022r. orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr 5/2022 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2022.EO) z dnia 12 kwietnia 2022r. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W uzasadnieniu decyzji Kolegium przedstawiło motywy wydanego rozstrzygnięcia, w tym wskazało na występujące w postępowaniu uchybienia, które organ pierwszej instancji winien usunąć w toku ponownego rozpatrywania sprawy.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr 10/2022 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2022.EO) z dnia 7 lipca 2022r. odmówił wydania przedsiębiorcy – spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach – zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie przy ul. Lokalnej 21 w Tychach, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28, wydzielonej z działki 1126/28. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Odwołanie od ww. decyzji złożyła spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal (pismo z dnia 21 lipca 2022r., zatytułowane: „Odwołanie”).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. odwołania spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, zawartego w piśmie z dnia 21 lipca 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie”, decyzją Nr SKO.OŚ/41.9/418/2022/11630/AK z dnia 25 sierpnia 2022r. orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr 10/2022 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2022.EO) z dnia 7 lipca 2022r. i

przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W uzasadnieniu decyzji Kolegium przedstawiło motywy wydanego rozstrzygnięcia, w tym wskazało na występujące w postępowaniu uchybienia, które organ pierwszej instancji winien usunąć w toku ponownego rozpatrywania sprawy.

Pismem Nr RKO.6233.3.20.2022.EO z dnia 21 września 2022r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o zebraniu dokumentów, materiałów i dowodów”, organ pierwszej instancji poinformował stronę postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie oraz o możliwości wypowiedzenia się co do dowodów zebranych w toku postępowania.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr 15/2022 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2022.EO) z dnia 30 września 2022r., odmówił wydania przedsiębiorcy – spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach – zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie przy ul. Lokalnej 21 w Tychach, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28, wydzielonej z działki 1126/28. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Odwołanie od ww. decyzji złożyła spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal (pismo z dnia 17 października 2022r., zatytułowane: „Odwołanie”).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. odwołania spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, zawartego w piśmie z dnia 17 października 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie”, decyzją Nr SKO/OŚ/41.9/613/2022/16463/RN z dnia 3 lutego 2023r. orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr 15/2022 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2022.EO) z dnia 30 września 2022r. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W uzasadnieniu decyzji Kolegium przedstawiło motywy wydanego rozstrzygnięcia, w tym wskazało na występujące w postępowaniu uchybienia, które organ pierwszej instancji winien usunąć w toku ponownego rozpatrywania sprawy. Nadto, w oparciu o art. 138 § 2a kodeksu postępowania administracyjnego w ww. decyzji Kolegium określiło wytyczne w zakresie wykładni przepisów, to jest zapisów § 7 pkt 1 w związku z pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, interpretacji postanowień art. 2 ust 5 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz interpretacji postanowień art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, które winny zostać zastosowane przez organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy.

Pismem Nr RKO.6233.14.21.2023.EO z dnia 9 lutego 2023r., Naczelnik Wydziału Komunalnego, Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Tychach wystąpił do Wydziału Planowania Przestrzennego i Urbanistyki tego Urzędu o zajęcie stanowiska w sprawie.

Pismem Nr RKO.6233.14.21.2023.EO z dnia 27 lutego 2023r. Naczelnik Wydziału Planowania Przestrzennego i Urbanistyki w Urzędzie Miasta w Tychach przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 24 lutego 2023r. spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, wystąpiła o udzielenie wyjaśnień w sprawie i przyspieszenie terminu załatwienia sprawy.

Pismem Nr IKO.6233.14.21.2023.EO z dnia 24 lutego 2023r. organ pierwszej instancji przedstawił stanowisko w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z

Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pobranej dla odwołującej się spółki w dniu 2 marca 2023r.

Pismem Nr RKO.6233.14.21.2023.EO z dnia 2 marca 2023r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocnika spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach o nadesłanie dodatkowych dokumentów.

Pismem z dnia 16 marca 2023r. spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, przekazała do organu pierwszej instancji dodatkowe dokumenty.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) niepodpisany wydruk z adnotacjami i danymi odwołującej się spółki oraz wskazanych osób fizycznych;
- 2) kserokopia wniosku z zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z dnia 29 kwietnia 2015r.;
- 3) wydruk uzasadnienia do projektu uchwały z odręcznymi adnotacjami.

Pismem Nr RKO.6233.14.21.2023.EO z dnia 30 marca 2023r., organ pierwszej instancji, na podstawie art. 10 § 1 i art. 79a § 1 kodeksu postępowania administracyjnego poinformował stronę postępowania o stanie sprawy oraz o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i o możliwości wypowiedzenia się co do dowodów zebranych w toku postępowania.

Pismem z dnia 18 kwietnia 2023r. spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, przedstawiła swoje stanowisko w sprawie.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania w sprawie organ pierwszej instancji zaskarżoną decyzją Nr 9/2022 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2023.EO) z dnia 25 kwietnia 2023r., orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodziła się spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, i w terminie złożyła odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 19 maja 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że problematykę ochrony środowiska w zakresie odpadów, w dacie orzekania przez organ pierwszej instancji jak i organ odwoławczy, reguluje ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1587).

Zgodnie z treścią art. 1 ww. ustawy określa ona środki służące ochronie środowiska, życia i zdrowia ludzi przez zapobieganie powstawaniu odpadów i zmniejszenie ich ilości oraz negatywnego wpływu wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi, a także przez zmniejszenie całkowitego wpływu użytkowania zasobów oraz poprawę efektywności takiego użytkowania, w celu przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.

W myśl postanowień art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach pod pojęciem posiadacza odpadów rozumie się wytwórcę odpadów lub osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej będące w posiadaniu odpadów; domniemywa się, że władający powierzchnią ziemi jest posiadaczem odpadów znajdujących się na nieruchomości.

W myśl postanowień art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach pod pojęciem gospodarowania odpadami rozumie się zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami.

W myśl postanowień art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach pod pojęciem przetwarzania rozumie się procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie.

W myśl postanowień art. 3 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach pod pojęciem odzysku rozumie się jakikolwiek proces, którego głównym wynikiem jest to, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu przez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym przypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub ogólnie w gospodarce.

W myśl postanowień art. 3 ust. 1 pkt 30 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach pod pojęciem unieszkodliwiania odpadów rozumie się proces niebędący odzyskiem, nawet jeżeli wtórnym skutkiem takiego procesu jest odzysk substancji lub energii.

W myśl postanowień art. 16 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może:

- 1) powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt;
- 2) powodować uciążliwości przez hałas lub zapach;
- 3) wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

W myśl postanowień art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpady, z uwzględnieniem hierarchii sposobów postępowania z odpadami, w pierwszej kolejności poddaje się przetwarzaniu w miejscu ich powstania.

Stosownie do treści ust. 3 pkt 1 ww. artykułu zakazuje się stosowania komunalnych osadów ściekowych poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone.

Stosownie do treści ust. 4 ww. artykułu zakazuje się przywozu na obszar województwa odpadów, o których mowa w ust. 3, wytworzonych poza obszarem tego województwa, do celów, o których mowa w ust. 3.

Stosownie do treści ust. 5 ww. artykułu komunalne osady ściekowe mogą być stosowane na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca stosowania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca stosowania położonego na obszarze tego samego województwa.

Stosownie do brzmienia art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach magazynowanie odpadów odbywa się zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi, w szczególności w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia, oraz zagrożenia, które mogą powodować te odpady, w tym zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.

W myśl postanowień ust. 2 ww. artykułu magazynowanie odpadów odbywa się na terenie, do którego posiadacz odpadów ma tytuł prawny.

W myśl postanowień ust. 3 ww. artykułu magazynowanie odpadów jest prowadzone wyłącznie w ramach wytwarzania, zbierania lub przetwarzania odpadów.

W myśl postanowień ust. 4 ww. artykułu odpady, z wyjątkiem odpadów przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata.

W myśl postanowień ust. 5 ww. artykułu odpady przeznaczone do składowania mogą być magazynowane wyłącznie w celu zebrania odpowiedniej ilości tych odpadów do transportu na składowisko odpadów, nie dłużej jednak niż przez rok.

W myśl postanowień ust. 6 ww. artykułu okresy magazynowania odpadów, o których mowa w ust. 4 i 5, są liczone łącznie dla wszystkich kolejnych posiadaczy tych odpadów.

W myśl postanowień ust. 6a ww. artykułu posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów,

prowadzący magazynowanie odpadów, z wyjątkiem wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. a, lub zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, zgodnie z ust. 6b – 6f. 6h i 6i oraz przepisami wydanymi na podstawie ust. 8a.

W myśl postanowień ust. 6b ww. artykułu zapis obrazu wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów przechowuje się przez miesiąc od daty dokonania zapisu.

W myśl postanowień ust. 6c ww. artykułu posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów udostępnia utrwalony obraz lub jego kopię na żądanie organu uprawnionego do kontroli działalności w zakresie gospodarki odpadami, sądu, prokuratury, Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

W myśl postanowień ust. 6d ww. artykułu wizyjny system kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów prowadzi się przy użyciu urządzeń technicznych zapewniających przez całą dobę zapis obrazu i identyfikację osób przebywających w tym miejscu.

W myśl postanowień ust. 6e ww. artykułu posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do właściwego przechowywania i zabezpieczenia zapisu obrazu wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów przed dostępem osób nieuprawnionych oraz jego utratą, w szczególności wskutek zniszczenia lub kradzieży.

W myśl postanowień ust. 6f ww. artykułu w przypadku magazynowania lub składowania następujących odpadów palnych:

- 1) paliwo alternatywne oraz odpady przeznaczone bezpośrednio do produkcji takiego paliwa,
- 2) papier oraz tektura,
- 3) tekstylia,
- 4) odpady wielkogabarytowe, z wyłączeniem odpadów metali,
- 5) tworzywa sztuczne, w tym folia, oraz opony i inne odpady z gumy,
- 6) drewno i odpady drewnopochodne,
- 7) odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych, z wyłączeniem odpadów pochodzących z termicznego przetwarzania odpadów,
- 8) odpady wielomateriałowe złożone z materiałów, o których mowa w pkt 2, 3, 5 lub 6

– posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów zapewnia wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na lokalizację miejsca magazynowania lub składowania odpadów dostępność obrazu z wizyjnego systemu kontroli tego miejsca w czasie rzeczywistym przez system teleinformatyczny.

W myśl postanowień ust. 6g ww. artykułu wojewódzki inspektor ochrony środowiska wykorzystuje dostęp do rejestrowanego obrazu w czasie rzeczywistym w przypadku:

- 1) prowadzonej kontroli, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 20 lipca 1991r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2019r. poz. 1355 i 1501);
- 2) powzięcia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przeciwko środowisku określonego w art. 182, art. 183 lub art. 186 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2018r. poz. 1600, z późn. zm.) albo wykroczenia określonego w art. 154 § 2 ustawy z dnia 20 maja 1971r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2019r. poz. 821 i 1238), albo wykroczeń, o których mowa w art. 10b ust. 1 pkt 1 – 15 ustawy z dnia 20 lipca 1991r. o Inspekcji Ochrony Środowiska.

W myśl postanowień ust. 6h ww. artykułu posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów zapewnia dostępność obrazu w czasie rzeczywistym wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, o którym mowa w ust. 6f, przez przekazanie informacji umożliwiających logowanie do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów w sposób zapewniający zachowanie tych informacji w poufności. Informacje te mogą podlegać weryfikacji przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, która polega na próbnym zalogowaniu się przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, w terminie ustalonym z podmiotem, którego ta weryfikacja dotyczy.

W myśl postanowień ust. 6i ww. artykułu w przypadku miejsca magazynowania lub składowania odpadów:

- 1) w jednostkach organizacyjnych podległych albo nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej,
- 2) stanowiącego element obiektów, instalacji, urządzeń i usług ujętych w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019r. poz. 1398)

– nie stosuje się przepisów ust. 6f – 6h.

W myśl postanowień ust. 6j ww. artykułu przepisów ust. 6a – 6i nie stosuje się do odpadów wymienionych w załączniku Nr 2a do ustawy oraz odpadów uznanych za niepalne zgodnie z art. 3 ust. 3c, niebędących odpadami niebezpiecznymi.

W myśl postanowień ust. 7 ww. artykułu minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dla magazynowania odpadów, obejmującego wstępne magazynowanie odpadów przez wytwórcę odpadów, tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów oraz magazynowanie odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów, kierując się właściwościami odpadów, wymaganiami ochrony środowiska, życia i zdrowia ludzi oraz ograniczeniem uciążliwości związanych z magazynowaniem odpadów.

W myśl postanowień ust. 8 ww. artykułu w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw środowiska może określić czas magazynowania, kierując się rodzajem magazynowania i właściwościami odpadów.

W myśl postanowień ust. 8a ww. artykułu minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dla prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, minimalne wymagania dla urządzeń technicznych wizyjnego systemu kontroli oraz wymogi przechowywania i udostępniania zapisanego obrazu, kierując się koniecznością umożliwienia sprawowania nadzoru nad działalnością w zakresie gospodarowania odpadami.

W myśl postanowień art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach prowadzenie zbierania odpadów i prowadzenie przetwarzania odpadów wymaga uzyskania zezwolenia.

W świetle ust. 2 ww. artykułu zezwolenie na przetwarzanie odpadów wydaje, w drodze decyzji, organ właściwy ze względu na miejsce zbierania odpadów.

Stosownie do treści ust. 3 tego artykułu organem właściwym jest:

- 1) marszałek województwa:
 - a) dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
 - b) dla odpadów innych niż niebezpieczne poddawanych odzyskowi w procesie odzysku polegającym na wypełnianiu terenów niekorzystnie przekształconych, jeżeli ilość umieszczanych w wyrobisku lub zapadlisku odpadów jest nie mniejsza niż 10 Mg na dobę lub całkowita pojemność wyrobiska lub zapadliska jest nie mniejsza niż 25 000 Mg,
 - c) dla instalacji komunalnych,
 - d) do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, w przypadku gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3000 Mg;
- 2) starosta – w pozostałych przypadkach.

W myśl ust. 4 ww. artykułu organem właściwym do wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów na terenach zamkniętych jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Na podstawie ust. 5 tego przepisu działalność wymagająca uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów może być, na wniosek posiadacza odpadów, objęta jednym zezwoleniem na zbieranie i przetwarzanie odpadów.

Stosownie do brzmienia ust. 6 ww. artykułu w przypadku prowadzenia w tym samym miejscu przedsięwzięć, z których co najmniej jedno należy do przedsięwzięć wymienionych w ust. 3 pkt 1, organem właściwym do wydania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów jest marszałek województwa.

Stosownie do brzmienia ust. 6a ww. artykułu organ właściwy wydaje zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwych ze względu na miejsce prowadzenia zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów. Wymóg zasięgnięcia opinii prezydenta miasta nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu, jeżeli jest on organem właściwym do wydania zezwolenia.

Stosownie do brzmienia ust. 6b ww. artykułu a przypadku niewydania opinii w terminie określonym w art. 106 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – kodeks postępowania administracyjnego przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną.

W myśl ust. 8 ww. artykułu do wydania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zezwolenia na zbieranie odpadów oraz zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

W świetle ust. 9 tego przepisu ilekroć w ustawie jest mowa o zezwoleniu na zbieranie odpadów lub zezwoleniu na przetwarzanie odpadów rozumie się przez to również zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów.

Stosownie do postanowień art. 41a ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, z udziałem przedstawiciela właściwego organu, kontroli instalacji lub jej części, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska.

W myśl ust. 1a ww. artykułu zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej kontroli instalacji lub jej części, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c.

W świetle ust. 2 tego przepisu do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli występuje właściwy organ, przekazując kopię niezbędnej do przeprowadzenia kontroli dokumentacji, w szczególności wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lub 2, oraz operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, wraz z postanowieniem, o którym mowa w art. 42 ust. 4c.

W świetle ust. 3 tego przepisu po przeprowadzeniu kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska niezwłocznie wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska. Na postanowienie nie służy zażalenie.

W świetle ust. 3a tego przepisu po przeprowadzeniu kontroli komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c. Na postanowienie nie służy zażalenie.

W świetle ust. 4 tego przepisu w przypadku postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów. Właściwy organ, mimo postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska, może wydać zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów lub pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów, jeżeli stwierdzi, że niespełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska nie spowoduje powstania zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska.

W świetle ust. 4a tego przepisu w przypadku postanowienia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej lub zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c, właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów.

W świetle ust. 5 tego artykułu przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy zezwolenie na przetwarzanie odpadów dotyczy przygotowania do ponownego użycia.

W świetle ust. 5a tego artykułu przepisu ust. 1a nie stosuje się w przypadku, gdy zezwolenie na przetwarzanie odpadów dotyczy odzysku poza instalacjami i urządzeniami lub przygotowania do ponownego użycia.

W świetle ust. 6 tego przepisu w przypadku istotnej zmiany zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów stosuje się przepisy ust. 1 – 5a.

W świetle ust. 7 tego przepisu do kontroli, o której mowa w ust. 1, 1a i 6, nie stosuje się art. 48 ustawy z dnia 6 marca 2018r. – Prawo przedsiębiorców.

W świetle ust. 8 tego przepisu przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej oraz wykonania operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, nie stosuje się w przypadku:

- 1) zakładu stwarzającego zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, o którym mowa w art. 3 pkt 48a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska;
- 2) zezwoleń na zbieranie odpadów, zezwoleń na przetwarzanie odpadów oraz pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniających zbieranie lub przetwarzanie odpadów, które dotyczą wyłącznie odpadów niepalnych.

W świetle ust. 9 tego przepisu do kontroli, o której mowa w ust. 1a, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o Państwowej Straży Pożarnej dotyczące czynności kontrolno – rozpoznawczych.

Stosownie do postanowień art. 41b ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach gospodarowanie odpadami, polegające na zbieraniu odpadów niebezpiecznych, odzysku odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych, zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, wymagające uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, odbywa się wyłącznie na nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym, użytkownikiem albo dzierżawcą jest posiadacz odpadów gospodarujący odpadami.

W świetle ust. 2 tego przepisu ustanowienie użytkownika nieruchomości, na której będą zbierane lub przetwarzane odpady, wymaga złożenia oświadczenia w formie aktu notarialnego również przez użytkownika. W oświadczeniu wskazuje się masę i rodzaje odpadów, które mogą być zbierane lub przetwarzane w okresie roku na nieruchomości będącej przedmiotem użytkowania.

W świetle ust. 3 tego przepisu umowa dzierżawy nieruchomości, na której będą zbierane lub przetwarzane odpady, wymaga zawarcia w formie aktu notarialnego. W umowie wskazuje się masę i rodzaje odpadów, które mogą być zbierane lub przetwarzane w okresie roku na tej nieruchomości.

W świetle ust. 4 tego przepisu ustanawiający użytkownika oraz dzierżawca są obowiązani zawrzeć, odpowiednio w oświadczeniu o ustanowieniu użytkownika lub w umowie dzierżawy, oświadczenie, że są świadomi odpowiedzialności solidarnej, o której mowa w art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

W świetle ust. 5 tego artykułu przepisów ust. 1 – 4 nie stosuje się do jednostek budżetowych.

Stosownie do postanowień art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach zezwolenie na zbieranie odpadów wydaje się na wniosek posiadacza odpadów. Wniosek zawiera:

- 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) posiadacza odpadów;
- 2) wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do zbierania;
- 3) oznaczenie miejsca zbierania odpadów;
- 4) wskazanie:
 - a) miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów,
 - b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,
 - c) największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania

- odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów,
- d) całkowitej pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;
- 5) szczegółowy opis stosowanej metody lub metod zbierania odpadów;
- 6) przedstawienie możliwości technicznych i organizacyjnych pozwalających należycie wykonywać działalność w zakresie zbierania odpadów, ze szczególnym uwzględnieniem kwalifikacji zawodowych lub przeszkolenia pracowników oraz liczby i jakości posiadanych instalacji i urządzeń odpowiadających wymaganiom ochrony środowiska;
- 7) oznaczenie przewidywanego okresu wykonywania działalności w zakresie zbierania odpadów;
- 8) opis czynności podejmowanych w ramach monitorowania i kontroli działalności objętej zezwoleniem;
- 9) opis czynności, które zostaną podjęte w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem i związanej z tym ochrony terenu, na którym działalność ta była prowadzona;
- 9a) proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 48a;
- 10) informacje wymagane na podstawie odrębnych przepisów.

W świetle ust. 2 tego przepisu zezwolenie na przetwarzanie odpadów wydaje się na wniosek posiadacza odpadów. Wniosek zawiera:

- 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) posiadacza odpadów;
- 2) wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do przetwarzania;
- 3) określenie masy odpadów poszczególnych rodzajów poddawanych przetwarzaniu i powstających w wyniku przetwarzania w okresie roku;
- 4) oznaczenie miejsca przetwarzania odpadów;
- 5) wskazanie:
- a) miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów,
- b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,
- c) największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów,
- d) całkowitej pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;
- 6) szczegółowy opis stosowanej metody lub metod przetwarzania odpadów, w tym wskazanie procesu przetwarzania, zgodnie z załącznikami Nr 1 i 2 do ustawy, oraz opis procesu technologicznego z podaniem rocznej mocy przerobowej instalacji lub urządzenia, a w uzasadnionych przypadkach, w szczególności w przypadku instalacji do termicznego przekształcania odpadów – także godzinowej mocy przerobowej;
- 6a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić status odpadów, w przypadku gdy utrata statusu odpadów jest przewidywana, oraz informacje o spełnieniu warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1, a ponadto:
- a) informacje o spełnieniu szczegółowych warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli zostały określone w przepisach prawa Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a,
- b) proponowane szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zostały określone w przepisach prawa Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a;
- 7) przedstawienie możliwości technicznych i organizacyjnych pozwalających należycie wykonywać działalność w zakresie przetwarzania odpadów, ze szczególnym

uwzględnieniem kwalifikacji zawodowych lub przeszkolenia pracowników oraz liczby i jakości posiadanych instalacji i urządzeń odpowiadających wymaganiom ochrony środowiska;

- 8) oznaczenie przewidywanego okresu wykonywania działalności w zakresie przetwarzania odpadów;
- 9) opis czynności podejmowanych w ramach monitorowania i kontroli działalności objętej zezwoleniem;
- 10) opis czynności, które zostaną podjęte w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem i związanej z tym ochrony terenu, na którym działalność ta była prowadzona;
- 11) informacje dotyczące:
 - a) minimalnej i maksymalnej ilości odpadów niebezpiecznych, ich najniższej i najwyższej wartości kalorycznej oraz maksymalnej zawartości zanieczyszczeń, w szczególności PCB, pentachlorofenolu (PCP), chloru, fluoru, siarki i metali ciężkich,
 - b) środków, które zostaną podjęte w celu zagwarantowania, że ciepło wytworzone w trakcie termicznego przekształcania odpadów będzie odzyskiwane w zakresie, w jakim jest to wykonalne, przez produkcję ciepła, wytwarzanie pary technologicznej lub energii elektrycznej,
 - c) sposobów zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko,
 - d) dalszego sposobu gospodarowania odpadami, z uwzględnieniem zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów
- w przypadku zezwoleń dotyczących instalacji do termicznego przekształcania odpadów;
- 12) (uchylony);
- 13) informacje, o których mowa w art. 98 ust. 1 - w przypadku zezwoleń na przetwarzanie dotyczących unieszkodliwiania odpadów pochodzących z procesów wytwarzania dwutlenku tytanu oraz z przetwarzania tych odpadów, przez ich składowanie - do ustalenia zagrożeń, jakie te odpady mogą powodować dla życia lub zdrowia ludzi oraz dla środowiska;
- 13a) informacje, o których mowa w art. 102a ust. 1 pkt 1 – 4 – w przypadku zezwolenia na przetwarzanie dla prowadzącego zakład recyklingu statków;
- 13b) proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 48a;
- 14) informacje wymagane na podstawie odrębnych przepisów.

W tym miejscu Kolegium zauważa, że wyżej zacytowany przepis art. 42 w ust. 2 pkt 6a ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, został wprowadzony ustawą z dnia 17 listopada 2021r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw z dniem 1 stycznia 2022r., przy czym w świetle art. 16 ust. 1 tej ustawy, w sprawach dotyczących przetwarzania odpadów i uznawania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, co oznacza, że w przedmiotowej sprawie wszczętej przed dniem 1 stycznia 2022r. nie znajdzie on zastosowania.

W świetle ust. 3 tego przepisu w przypadku gdy określenie rodzajów odpadów jest niewystarczające do ustalenia zagrożeń, jakie te odpady mogą powodować dla życia lub zdrowia ludzi oraz dla środowiska, właściwy organ może wezwać wnioskodawcę do podania podstawowego składu chemicznego i właściwości odpadów.

W świetle ust. 3a tego przepisu do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dołącza się:

- 1) zaświadczenie o niekaralności:
 - a) posiadacza odpadów będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą,

- b) wspólnika, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej posiadacza odpadów będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej
 - za przestępstwa przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks karny;
- 2) zaświadczenie o niekaralności posiadacza odpadów za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
- 3) oświadczenie o niekaralności osób, o których mowa w pkt 1, lub o liczbie prawomocnych wyroków skazujących te osoby, za wykroczenia określone w art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191;
- 4) oświadczenie, że w stosunku do:
 - a) osoby, o której mowa w pkt 1 lit. a,
 - b) posiadacza odpadów będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, wspólnika, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej tego posiadacza odpadów prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna
 - w ostatnich 10 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wymierzono co najmniej trzykrotnie administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150 000 zł;
- 5) oświadczenie, że wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacza odpadów nie jest lub nie był wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy:
 - a) w stosunku do którego w ostatnich 10 latach wydano ostateczną decyzję o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub
 - b) któremu wymierzono co najmniej trzykrotnie administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194, w ostatnich 10 latach, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150.000 zł
 - za naruszenia popełnione w czasie, gdy jest lub był wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu tego innego przedsiębiorcy.

W świetle ust. 3b tego przepisu oświadczenia, o których mowa w ust. 3a pkt 3 – 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

W świetle ust. 3c tego przepisu do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dołącza się decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, o której mowa w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w przypadku gdy dla terenu, którego wniosek dotyczy, nie został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, chyba że uzyskanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu nie jest wymagane.

W świetle ust. 3d tego przepisu do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, dołącza się załącznik graficzny określający przewidywany teren, na

którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile dołączenie tego załącznika było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W świetle ust. 4a tego przepisu do wniosku o zezwolenie na:

- 1) zbieranie odpadów niebezpiecznych,
 - 2) przetwarzanie odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych,
 - 3) zbieranie odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych,
 - 4) przetwarzanie odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych
- posiadacz odpadów, z wyłączeniem jednostek budżetowych, dołącza dokument potwierdzający prawo własności, prawo użytkowania wieczystego, prawo użytkowania albo umowę dzierżawy nieruchomości, o której mowa w art. 41b ust. 1.

W świetle ust. 4b tego przepisu do wniosku o zezwolenie na zbieranie odpadów oraz do wniosku o zezwolenie na przetwarzanie odpadów dołącza się:

- 1) operat przeciwpożarowy, zawierający warunki ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, uzgodnione z komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej, wykonany przez:
 - a) rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej – w przypadku gdy organem właściwym jest marszałek województwa albo regionalny dyrektor ochrony środowiska,
 - b) osobę, o której mowa w art. 4 ust. 2a tej ustawy – w przypadku gdy organem właściwym jest starosta;
- 2) postanowienie, o którym mowa w ust. 4c.

W świetle ust. 4c tego przepisu uzgodnienie, o którym mowa w ust. 4b pkt 1, następuje w drodze postanowienia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, na które przysługuje zażalenie.

W świetle ust. 4d tego przepisu uzgadniając warunki ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej:

- 1) wyraża zgodę na ich zastosowanie albo
- 2) wyraża zgodę na ich zastosowanie pod warunkiem spełnienia dodatkowych wymagań, albo
- 3) nie wyraża zgody na ich zastosowanie.

W świetle ust. 4e tego przepisu operat przeciwpożarowy stanowi opinię, o której mowa w art. 11n ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej.

W świetle ust. 5 tego przepisu do wniosku o zezwolenie na przetwarzanie odpadów przez termiczne przekształcanie odpadów lub składowanie odpadów dołącza się świadectwo stwierdzające kwalifikacje kierownika odpowiednio spalarni lub współspalarni albo składowiska odpadów w zakresie gospodarowania odpadami, odpowiednie do prowadzonych procesów przetwarzania odpadów.

W świetle ust. 6a tego przepisu do wniosku o zezwolenie na przetwarzanie dla prowadzącego zakład recyklingu statków dołącza się zaświadczenie, o którym mowa w art. 102a ust. 1 pkt 5.

W świetle ust. 7 tego przepisu organ administracji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w postępowaniu, którego

przedmiotem jest wydanie zezwolenia dotyczącego instalacji do termicznego przekształcania odpadów lub decyzji o zmianie tego zezwolenia.

Stosownie do postanowień art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach w zezwoleniu na zbieranie odpadów określa się:

- 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) posiadacza odpadów;
- 2) rodzaje odpadów przewidywanych do zbierania;
- 3) oznaczenie miejsca zbierania odpadów;
- 4) wskazanie:
 - a) miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów,
 - b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które w tym samym czasie mogą być magazynowane oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,
 - c) największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów,
 - d) całkowitej pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;
- 5) opis metody lub metod zbierania odpadów;
- 6) dodatkowe warunki zbierania odpadów, jeżeli wymaga tego specyfika odpadów, w szczególności niebezpiecznych, lub potrzeba zachowania wymagań ochrony życia lub zdrowia ludzi lub środowiska;
- 6a) wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;
- 7) wymagania wynikające z przepisów odrębnych;
- 8) czas obowiązywania zezwolenia.

W świetle ust. 2 tego przepisu w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów określa się:

- 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) posiadacza odpadów;
- 2) rodzaj i masę odpadów przewidywanych do przetworzenia i powstających w wyniku przetwarzania w okresie roku;
- 3) miejsce i dopuszczoną metodę lub metody przetwarzania odpadów, ze wskazaniem procesu przetwarzania zgodnie z załącznikami Nr 1 i 2 do ustawy, oraz opis procesu technologicznego z podaniem rocznej mocy przerobowej instalacji lub urządzenia, a w uzasadnionych przypadkach, w szczególności w przypadku instalacji do termicznego przekształcania odpadów – także godzinowej mocy przerobowej;
- 3a) rodzaje odpadów, które utracą status odpadów, w przypadku gdy utrata statusu odpadów jest przewidywana, oraz szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zostały określone w przepisach prawa Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a;
- 4) dodatkowe warunki przetwarzania odpadów, jeżeli wymaga tego rodzaj odpadów, w szczególności niebezpiecznych, lub potrzeba zachowania wymagań ochrony życia, zdrowia ludzi lub środowiska;
- 5) wskazanie:
 - a) miejsca i sposobu magazynowania oraz rodzaju magazynowanych odpadów,
 - b) maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które w tym samym czasie mogą być magazynowane oraz które mogą być magazynowane w okresie roku,
 - c) największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów,

- d) całkowitej pojemności (wyrażonej w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;
- 6) minimalną i maksymalną ilość odpadów niebezpiecznych, ich najniższą i najwyższą wartość kaloryczną oraz maksymalną zawartość zanieczyszczeń, w szczególności PCB, pentachlorofenolu (PCP), chloru, fluoru, siarki i metali ciężkich - w przypadku zezwoleń dotyczących instalacji do termicznego przekształcania odpadów;
- 7) (uchylony);
- 7a) informacje, o których mowa w art. 102a ust. 1 pkt 1 – 4 – w przypadku zezwolenia na przetwarzanie dla prowadzącego zakład recyklingu statków;
- 7b) wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;
- 8) informacje wynikające z przepisów odrębnych;
- 9) czas obowiązywania zezwolenia.

W tym miejscu Kolegium zauważa, że wyżej zacytowany przepis art. 43 w ust. 2 pkt 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, został wprowadzony ustawą z dnia 17 listopada 2021r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw z dniem 1 stycznia 2022r., przy czym w świetle art. 16 ust. 1 tej ustawy, w sprawach dotyczących przetwarzania odpadów i uznawania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, co oznacza, że w przedmiotowej sprawie wszczętej przed dniem 1 stycznia 2022r. nie znajdzie on zastosowania.

W świetle ust. 3 tego przepisu jeżeli zezwolenie na przetwarzanie odpadów jest wydawane na okres krótszy niż rok, w zezwoleniu określa się ilość odpadów przewidywanych do przetworzenia w okresie obowiązywania tego zezwolenia.

W świetle ust. 4 tego przepisu w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów można dodatkowo określić uzasadnione technologicznie warunki eksploatacyjne odbiegające od normalnych oraz czas ich utrzymywania, uzasadniony względami technologicznymi.

W świetle ust. 5 tego przepisu w przypadku nowej instalacji do przetwarzania odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów może dodatkowo określać warunki eksploatacyjne odbiegające od normalnych na czas potrzebny do rozruchu tej instalacji i osiągnięcia przez nią mocy przerobowej, nie dłuższy niż rok.

W świetle ust. 6 tego artykułu przepisu ust. 4 i 5 nie stosuje się do składowiska odpadów.

W świetle ust. 7 tego przepisu instalacje, obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów są projektowane, wykonywane, wyposażane, uruchamiane, użytkowane i zarządzane w sposób ograniczający możliwość powstania pożaru, a w razie jego wystąpienia zapewniający:

- 1) zachowanie nośności konstrukcji obiektów budowlanych przez określony czas;
- 2) ograniczenie rozprzestrzeniania się ognia i dymu w ich obrębie;
- 3) ograniczenie rozprzestrzeniania się pożaru na sąsiednie obiekty budowlane lub tereny przyległe;
- 4) możliwość ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób;
- 5) uwzględnienie bezpieczeństwa ekip ratowniczych, a w szczególności zapewnienie warunków do podejmowania przez te ekipy działań gaśniczych.

W świetle ust. 9 tego artykułu przepis ust. 7 i przepisy wydane na podstawie ust. 8 stanowią przepisy przeciwpożarowe w rozumieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej.

Stosownie do postanowień art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach zezwolenie na zbieranie odpadów i zezwolenie na przetwarzanie odpadów wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.

W myśl postanowień art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach z obowiązku uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów zwalnia się:

- 1) podmiot prowadzący działalność inną niż działalność gospodarcza w zakresie gospodarowania odpadami, który zbiera odpady opakowaniowe i odpady w postaci zużytych artykułów konsumpcyjnych, w tym zbieranie leków i opakowań po lekach przez apteki, przyjmowanie zużytych artykułów konsumpcyjnych w sklepach, systemy zbierania odpadów w szkołach, placówkach oświatowo – wychowawczych, urzędach i instytucjach (nieprofesjonalna działalność w zakresie zbierania odpadów);
- 2) osobę fizyczną i jednostkę organizacyjną niebędące przedsiębiorcami, wykorzystujące odpady na potrzeby własne, zgodnie z art. 27 ust. 8;
- 3) osobę władającą powierzchnią ziemi, na której są stosowane komunalne osady ściekowe w celach, o których mowa w art. 96 ust. 1 pkt 1 – 3;
- 4) podmiot obowiązany do uzyskania pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska;
- 5) posiadacza odpadów prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów przez ich składowanie w składowiskach podziemnych, który jest obowiązany do uzyskania koncesji na prowadzenie takiej działalności na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 6) posiadacza odpadów obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi lub zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o których mowa w ustawie z dnia 10 lipca 2008r. o odpadach wydobywczych;
- 7) wytwórcę odpadów, który wytwarza przez siebie odpady, niebędące odpadami niebezpiecznymi, unieszkodliwia w miejscu ich wytworzenia zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3;
- 8) posiadacza odpadów, który poddaje odzyskowi odpady zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3;
- 9) władającego nieruchomością, który zbiera odpady komunalne, wytwarzane na terenie tej nieruchomości;
- 10) wytwórcę odpadów, który wytwarza przez siebie odpady zbiera w miejscu ich wytworzenia;
- 11) punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzony samodzielnie przez gminę lub wspólnie z inną gminą lub gminami lub przez związek metropolitalny bezpośrednio przez urząd obsługujący wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, gminną jednostkę budżetową lub gminny zakład budżetowy lub urząd obsługujący związek metropolitalny;
- 12) podmiot:
 - a) zajmujący się wytwarzaniem, przechowywaniem, transportem lub wprowadzaniem na rynek pasz leczniczych lub produktów pośrednich,
 - b) który jedynie transportuje lub przechowuje pasze lecznicze lub produkty pośrednie wyłącznie w zaplombowanych opakowaniach lub pojemnikach,
 - c) prowadzący handel detaliczny paszami leczniczymi dla zwierząt domowych
 - który zbiera nieużyte lub przeterminowane pasze lecznicze lub produkty pośrednie od podmiotów, które jedynie kupują, przechowują lub transportują pasze lecznicze do stosowania wyłącznie w swoim gospodarstwie, od posiadaczy zwierząt futerkowych oraz posiadaczy zwierząt domowych.

W myśl ust. 2 tego artykułu podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest obowiązany posiadać umowę zawartą w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z posiadaczem odpadów posiadającym zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów wymienionych w ust. 1 pkt 1, dotyczącą co najmniej nieodpłatnego przyjmowania odpadów.

W myśl ust. 2a tego artykułu podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 12, jest obowiązany posiadać umowę zawartą w formie pisemnej pod rygorem nieważności z

posiadaczem odpadów posiadającym odpowiednio zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów wymienionych w ust. 1 pkt 12.

W świetle brzmienia ust. 3 ww. przepisu minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i ilość odpadów, jakie mogą być objęte zwolnieniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 i 8, oraz metodę przetwarzania odpadów, która ma być zastosowana, a w przypadku odpadów niebezpiecznych – także szczegółowe warunki zwolnień w zakresie odzysku odpadów, kierując się właściwościami odpadów oraz potencjalnym zagrożeniem dla środowiska w trakcie przetwarzania odpadów.

W świetle ust. 4 tego artykułu wytwórca odpadów, który prowadzi zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów, może być zwolniony z obowiązku uzyskania odrębnego zezwolenia na prowadzenie tej działalności, jeżeli posiada pozwolenie na wytwarzanie odpadów.

W myśl postanowień ust. 5 ww. przepisu wytwórca odpadów, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany uwzględnić we wniosku o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów odpowiednio wymagania przewidziane dla wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów lub wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów, w tym dołączyć wymagane załączniki.

Stosownie do brzmienia ust. 6 tego artykułu właściwy organ, wydając pozwolenie na wytwarzanie odpadów, uwzględni odpowiednio wymagania przewidziane dla zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

W myśl ust. 7 tego przepisu pozwolenie na wytwarzanie odpadów, o którym mowa w ust. 6, wydaje organ właściwy do wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

W myśl ust. 8 pozwolenie na wytwarzanie odpadów, o którym mowa w ust. 6, jest jednocześnie odpowiednio zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów.

W świetle ust. 9 tego artykułu jeżeli pozwolenie zintegrowane obejmuje zbieranie odpadów lub ich przetwarzanie, przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio.

W myśl postanowień art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, w przypadku gdy zamierzony sposób gospodarowania odpadami:

- 1) mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska;
- 2) jest niezgodny z planami gospodarki odpadami;
- 3) jest niezgodny z przepisami prawa, w tym prawa miejscowego.

W świetle ust. 1a tego artykułu właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli w stosunku do:

- 1) tego przedsiębiorcy lub
 - 2) wspólnika, prokurenta, członka rady nadzorczej lub członka zarządu tego przedsiębiorcy, prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna
- wydano decyzję, o której mowa w art. 47 ust. 2, a nie minęło 10 lat od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.

W świetle ust. 1b tego artykułu przepis ust. 1a stosuje się także, jeżeli wspólnik, prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu tego przedsiębiorcy jest lub był, w czasie gdy zostało popełnione naruszenie, z powodu którego cofnięto zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano decyzję o cofnięciu zezwolenia, a nie minęło 10 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.

W świetle ust. 1c tego artykułu właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu

osobą fizyczną, jeżeli osoba ta została ukarana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks karny.

W świetle ust. 1d tego artykułu właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli:

- 1) wobec przedsiębiorcy prawomocnie orzeczono karę pieniężną za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
- 2) współnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu tego przedsiębiorcy jest osoba, która została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks karny.

W świetle ust. 1e tego artykułu właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów:

- 1) przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli co najmniej trzykrotnie:
 - a) będący osobą fizyczną współnik, prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu tego przedsiębiorcy został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za wykroczenia, o których mowa w art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191,
 - b) wymierzono administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194, w ostatnich 10 latach, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150.000 zł:
 - temu przedsiębiorcy,
 - współnikowi, prokurentowi, członkowi zarządu lub członkowi rady nadzorczej tego przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą jako osoba fizyczna,
 - innemu przedsiębiorcy, którego współnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu, w czasie gdy zostało popełnione naruszenie, z powodu którego wymierzono administracyjną karę pieniężną, jest lub był współnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacza odpadów składającego wniosek;
- 2) przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, jeżeli co najmniej trzykrotnie:
 - a) został on skazany prawomocnym wyrokiem sądu za wykroczenia, o których mowa w art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191,
 - b) wymierzono mu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194, w ostatnich 10 latach, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150.000 zł.

W świetle ust. 1f tego artykułu właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, w przypadku gdy na terenie, którego wniosek dotyczy, nie ma instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, wskazanych we wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lub 2.

W świetle ust. 2 tego artykułu właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów przez termiczne przekształcenie odpadów lub składowanie odpadów, w przypadku gdy kierownik spalarni odpadów lub współspalarni odpadów albo kierownik składowiska odpadów nie posiadają świadectwa stwierdzającego kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami odpowiednie do prowadzonych procesów przetwarzania odpadów.

W świetle ust. 3 tego artykułu marszałek województwa odmawia wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego, w przypadku gdy instalacja komunalna nie spełnia wymagań ochrony środowiska lub wymagań określonych dla takiej instalacji.

W świetle ust. 4 tego artykułu przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do odmowy przedłużenia zezwolenia na przetwarzanie dla prowadzącego zakład recyklingu statków.

Stosownie do postanowień art. 48a ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub

zezwolenia na przetwarzanie odpadów, z wyłączeniem zarządzającego składowiskiem odpadów, jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów wykonania zastępczego:

- 1) decyzji nakazującej posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, o której mowa w art. 26 ust. 2,
- 2) obowiązku wynikającego z art. 47 ust. 5
 - w tym usunięcia odpadów i ich zagospodarowania łącznie z odpadami stanowiącymi pozostałości z akcji gaśniczej lub usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w ramach prowadzonej działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów.

W świetle ust. 1a tego artykułu jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 26a ust. 1, posiadacz odpadów nie zwrócił poniesionych przez właściwy organ kosztów działań polegających na usunięciu odpadów i gospodarowaniu nimi zgodnie z art. 26a ust. 6, środki z zabezpieczenia roszczeń przeznaczają się na pokrycie tych kosztów.

W świetle ust. 2 tego artykułu obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy:

- 1) odpadów obojętnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 118,
- 2) odpadów spełniających kryteria dopuszczenia odpadów do składowania na składowisku odpadów obojętnych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 118,
- 3) popiołów, żużli i gipsów oraz wydobytej w trakcie robót budowlanych niezanieczyszczonej gleby lub ziemi.

W świetle ust. 3 tego artykułu wysokość zabezpieczenia roszczeń oblicza się jako iloczyn największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub miejscu magazynowania odpadów, z uwzględnieniem wymiarów obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, oraz stawki zabezpieczenia roszczeń.

W świetle ust. 3a tego artykułu wysokość zabezpieczenia roszczeń dla odzysku polegającego na wypełnianiu terenu niekorzystnie przekształconego oblicza się jako iloczyn masy odpadów przewidywanych do przetworzenia w okresie roku oraz stawki zabezpieczenia roszczeń w wysokości określonej dla magazynowanych odpadów w przepisach wydanych na podstawie ust. 22.

W świetle ust. 3b tego artykułu w przypadku gdy zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 22 odpadom, o których mowa w ust. 3a, można przyporządkować więcej niż jedną stawkę zabezpieczenia roszczeń, przyjmuje się najwyższą stawkę spośród tych stawek.

W świetle ust. 4 tego artykułu zabezpieczenie roszczeń może mieć formę depozytu, gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej.

W świetle ust. 5 tego artykułu w gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisie ubezpieczeniowej stwierdza się, że w dowolnym czasie, do wydania ostatecznej decyzji o zwrocie gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej, o której mowa w ust. 18, w razie wystąpienia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, powstałych w wyniku niewywiązania się przez podmiot z obowiązków określonych w niniejszej ustawie, w tym obowiązków wynikających z posiadanego zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, lub konieczności usunięcia odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich magazynowania lub składowania, bank lub zakład ubezpieczeniowy uregulują zobowiązania na rzecz organu prowadzącego egzekucję tych obowiązków.

W świetle ust. 6 tego artykułu w przypadku gdy zabezpieczenie roszczeń ma formę gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, gwarantem może być wyłącznie instytucja finansowa:

- 1) upoważniona do gwarantowania długu celnego;

2) mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

W świetle ust. 7 tego artykułu właściwy organ określa formę i wysokość zabezpieczenia w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

W świetle ust. 8 tego artykułu w przypadku zmiany okoliczności faktycznych mających wpływ na wysokość określonego zabezpieczenia roszczeń lub jego formę, podmiot jest obowiązany do złożenia wniosku o zmianę formy lub wysokości zabezpieczenia roszczeń. Zmiana następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

W świetle ust. 9 tego artykułu zabezpieczenie roszczeń w formie depozytu jest wpłacane na odrębny rachunek bankowy wskazany przez organ właściwy do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, a zabezpieczenie roszczeń w formie gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej jest składane do tego organu, a w przypadku decyzji wydawanych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska – do wojewody właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności.

W świetle ust. 10 tego artykułu posiadacz odpadów jest obowiązany wpłacić zabezpieczenie roszczeń w formie depozytu i poinformować o tym organ właściwy do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów albo złożyć oryginały gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej organowi, o którym mowa w ust. 9, w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia ostatecznego postanowienia, o którym mowa w ust. 7 lub 8.

W świetle ust. 11 tego artykułu posiadacz odpadów jest obowiązany utrzymywać ustanowione zabezpieczenie roszczeń przez okres obowiązywania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów i po zakończeniu obowiązywania tych zezwoleń, do czasu uzyskania ostatecznej decyzji o zwrocie zabezpieczenia roszczeń, o której mowa w ust. 18.

W świetle ust. 12 tego artykułu właściwy organ przechowuje złożone przez posiadacza odpadów dokumenty potwierdzające wniesienie zabezpieczenia roszczeń przez cały okres obowiązywania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

W świetle ust. 13 tego artykułu w razie stwierdzenia, że zabezpieczenie roszczeń nie zostało ustanowione lub zostało ustanowione niezgodnie z postanowieniem, o którym mowa w ust. 7, w szczególności w wysokości niższej niż wymagana, właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

W świetle ust. 14 tego artykułu w razie stwierdzenia po wydaniu zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, że zabezpieczenie roszczeń nie zostało ustanowione lub zostało ustanowione niezgodnie z postanowieniem, o którym mowa w ust. 7 lub 8, w szczególności w wysokości niższej niż wymagana, właściwy organ cofa to zezwolenie.

W świetle ust. 15 tego artykułu w razie stwierdzenia, że posiadacz odpadów, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w ust. 11, nie utrzymuje ustanowionego zabezpieczenia roszczeń, właściwy organ cofa zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, a w przypadku zakończenia obowiązywania zezwolenia, niezwłocznie wszczyna egzekucję wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 5, zgodnie z ustawą z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

W świetle ust. 16 tego artykułu odsetki od depozytu, po potrąceniu kosztów obsługi rachunku bankowego, na którym jest on przechowywany, są dopisywane do sumy depozytu i zwracane wraz z nim. Na wniosek posiadacza odpadów odsetki są zwracane po zakończeniu roku kalendarzowego, za który przysługują, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

W świetle ust. 17 tego artykułu w przypadkach, o których mowa w ust. 1, organ prowadzący egzekucję orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków z zabezpieczenia roszczeń zgodnie z ust. 1, o ile posiadacz odpadów wszystkich tych działań nie wykonał w całości i o ile nie wykonał ich na własny koszt.

W świetle ust. 18 tego artykułu właściwy organ orzeka, na wniosek posiadacza odpadów, w drodze decyzji, o zwrocie zabezpieczenia roszczeń w formie depozytu wraz z odsetkami lub o zwrocie gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej:

1. jeżeli odmówił wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów;
2. jeżeli zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów wygasło z powodu, o którym mowa w art. 48 pkt 4, albo
3. w przypadku wykonania przez posiadacza odpadów wszystkich obowiązków związanych z usunięciem oraz zagospodarowaniem odpadów i usunięciem negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie,
4. w przypadku wydania ostatecznego postanowienia o zmianie formy zabezpieczenia roszczeń.

W świetle ust. 18a tego artykułu w przypadku, o którym mowa w ust. 18 pkt 4, zwrot zabezpieczenia roszczeń w dotychczasowej formie następuje po wniesieniu przez posiadacza odpadów zabezpieczenia roszczeń w nowej formie.

W świetle ust. 19 tego artykułu do wniosku o zwrot zabezpieczenia roszczeń dołącza się, odpowiednio:

- 1) decyzję o wygaszeniu zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów z powodu, o którym mowa w art. 48 pkt 4;
- 2) decyzję odmawiającą wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów;
- 3) dowody, w tym dokumenty stosowane na potrzeby ewidencji odpadów, potwierdzające wykonanie przez posiadacza odpadów wszystkich obowiązków związanych z usunięciem oraz zagospodarowaniem odpadów i usunięciem negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w ramach prowadzonej działalności;
- 4) ostateczne postanowienie, w którym określono nową formę zabezpieczenia roszczeń, i odpowiednio informację o wpłaceniu zabezpieczenia roszczeń w formie depozytu albo oryginał gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej.

W świetle ust. 20 tego artykułu w przypadku obniżenia wysokości ustanowionego zabezpieczenia roszczeń w formie depozytu, wynikającego ze zmiany zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, właściwy organ może orzec, w drodze decyzji, o zwrocie części depozytu wraz z odsetkami.

W świetle ust. 21 tego artykułu w przypadku gdy organem właściwym do wydania decyzji jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, kompetencje organu egzekucyjnego przysługują wojewodzie.

W świetle ust. 22 tego artykułu minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek zabezpieczenia roszczeń za Mg magazynowanych odpadów, kierując się właściwościami odpadów oraz kosztami usunięcia odpadów z działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów i ich zagospodarowaniu, w tym odpadów stanowiących pozostałości z akcji gaśniczej, oraz usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

W świetle ust. 23 tego artykułu przepisy ust. 1 – 22 stosuje się do pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniających zbieranie lub przetwarzanie odpadów oraz do pozwoleń zintegrowanych uwzględniających zbieranie lub przetwarzanie odpadów.

Stosownie do postanowień art. 170 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach do postępowań w sprawach zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów, decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów, zgody na zamknięcie składowiska odpadów

lub jego wydzielonej części oraz zgody na wydobywanie odpadów ze składowiska odpadów nie stosuje się art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – kodeks postępowania administracyjnego.

W świetle ust. 1a tego artykułu przepis ust. 1 stosuje się do postępowań w sprawach dotyczących uznania albo odmowy uznania przedmiotów lub substancji za produkt uboczny.

W świetle ust. 1b tego artykułu do postępowań w sprawach wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W świetle ust. 1c tego artykułu do zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W świetle ust. 2 tego artykułu stronami postępowań, o których mowa w ust. 1, nie są właściciele nieruchomości sąsiadujących z instalacją lub nieruchomością, na której będzie prowadzone zbieranie odpadów, przetwarzanie odpadów lub wydobywanie odpadów ze składowiska odpadów.

W świetle ust. 3 tego artykułu przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w postępowaniu o wydanie pozwolenia zintegrowanego lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów dla spalarni lub współspalarni odpadów.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia taktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

W pierwszej kolejności Kolegium wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionego spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, zawartego w piśmie z dnia 19 maja 2023r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr 9/2023 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2023.EO) z dnia 25 kwietnia 2023r. i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia ww. odwołania i stwierdziło, że odwołanie to zostało złożone w prawem przewidzianym terminie do jego złożenia.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w

decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Głosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, zawartego w piśmie z dnia 19 maja 2023r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr 9/2023 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2023.EO) z

dnia 25 kwietnia 2023r., którym tenże organ odmówił przedsiębiorcy – spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach – wydania zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie zlokalizowanym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28), Kolegium wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji i ustaliło, że zaskarżona decyzja zawiera wady. W ocenie Kolegium, wady w zaskarżonej decyzji tego organu, nie dają jednak podstaw do usunięcia zaskarżonej decyzji w całości z obrotu prawnego i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Kolegium wskazuje, że taka możliwość wynika z treści art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, że organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W świetle zacytowanego powyżej przepisu prawa decyzja kasacyjna może zostać wydana w przypadku łącznego wystąpienia dwóch następujących przesłanek:

1. zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania,
2. konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie decyzji kasacyjnej w oparciu o art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 tego kodeksu.

Kolegium stwierdza zatem, że w niniejszej sprawie nie zachodzi przesłanka do wydania decyzji kasacyjnej w oparciu o przywołany powyżej art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego.

W takim przypadku organ odwoławczy może wydać jedną z decyzji określonych w art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, to jest:

- 1) utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umorzyć postępowanie odwoławcze.

W ocenie Kolegium w sprawie nie zachodzi okoliczność skutkująca koniecznością umorzenia postępowania odwoławczego w oparciu o pkt 3 ww. artykułu albo uchylenia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i umorzenia postępowania pierwszej instancji w całości albo w części na podstawie pkt 2.

Z uwagi na stwierdzone uchybienia, Kolegium nie może również utrzymać w mocy zaskarżonej decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po przeprowadzeniu postępowania w sprawie postanowiło zatem orzec w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania administracyjnego i uchylić zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji Nr 9/2023 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2023.EO) z dnia 25 kwietnia 2023r., którym tenże organ odmówił przedsiębiorcy – spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach wydania zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie zlokalizowanym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28) w całości i orzec co do istoty sprawy w następujący sposób:

Udzielić przedsiębiorcy, to jest spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach (ul. Lokalna 21, 43 – 100 Tychy), Nr NIP: 6462979524, Nr Regon: 384010469, Nr KRS: 0000814663, zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania

odpadów w zakładzie zlokalizowanym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28) w procesie R3 w celu produkcji organiczno – mineralnego środka poprawiającego właściwości polepszacza gleby „MaxCalc STN pH regulator”, który to produkt został dopuszczony do obrotu na rynku rolnym decyzją Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Nr G – 962/21 (Nr sprawy: DSJ.ns. 8101.27.2021.61) z dnia 24 maja 2021r. – w technologii opartej na procesach suszenia i higienizacji odpadów w wysokiej temperaturze w obecności reagenta.

1. Rodzaj i masa odpadów przewidywanych do przetworzenia i powstających w wyniku przetworzenia w okresie roku:

- a) wytloki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81) – o kodzie odpadu 02 03 80 – w ilości do 14.200 Mg/rok,
- b) ustabilizowane komunalne osady ściekowe – o kodzie odpadu 19 08 05 – w ilości do 59.520 Mg/rok.

Maksymalna sumaryczna ilość wszystkich odpadów przetwarzanych w instalacji w ciągu roku nie przekroczy 59.520 Mg.

Proces przetwarzania odpadów jest procesem bezodpadowym. W związku ze stosowaną technologią przetwarzania ww. odpadów, przy prawidłowym przebiegu procesu przetwarzania nie przewiduje się wytwarzania odpadów, a w przypadku awarii instalacji zakładana maksymalna ilość wytworzonego odpadu o kodzie 19 05 99 – inne niewymienione odpady, wyniesie 5.000 Mg/rok.

W takim przypadku wytworzonym odpadem o kodzie 19 05 99 – inne niewymienione odpady – będzie niepełnowartościowy produkt końcowy, to jest organiczno – mineralny środek poprawiający właściwości polepszacza gleby „MaxCalc STN pH regulator”, niespełniający kryteriów określonych w decyzji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Nr G – 962/21 (Nr sprawy: DSJ.ns. 8101.27.2021.61) z dnia 24 maja 2021r.

Odpady powstające w wyniku eksploatacji instalacji, to jest jej utrzymania i konserwacji nie są odpadami powstającymi w procesie przetwarzania odpadów i nie są objęte niniejszym wnioskiem o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach zamierza powierzyć świadczenie usług serwisowych i konserwacji urządzeń wchodzących w skład instalacji (w tym wymiany złoza biofiltra, konserwacji urządzeń mechanicznych w tym taśmociągów i przenośników) profesjonalnej firmie serwisowej, która zgodnie z definicją art. 3 ust 1 pkt 32 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach stanie się wytwórcą odpadów powstających w wyniku utrzymania i konserwacji instalacji. Odpady te nie będą magazynowane na terenie przedmiotowej instalacji.

2. Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów wraz z opisem procesu technologicznego.

Odpady przewidywane do przetworzenia w niniejszym zezwoleniu będą wykorzystywane w celu produkcji organiczno – mineralnego środka poprawiającego właściwości polepszacza gleby „MaxCalc STN pH regulator”, który to produkt został dopuszczony do obrotu na rynku rolnym decyzją Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Nr G – 962/21 (Nr sprawy: DSJ.ns. 8101.27.2021.61) z dnia 24 maja 2021r. – w technologii opartej na procesach suszenia i higienizacji odpadów w wysokiej temperaturze w obecności reagenta.

Działalność w zakresie przetwarzania odpadów w zakładzie zlokalizowanym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28), zgodnie z załącznikiem Nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, kwalifikuje się jako proces odzysku odpadów R3 – Recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane

jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania).

Działalność w zakresie przetwarzania odpadów będzie realizowana w instalacji znajdującej się na terenie zakładu zlokalizowanego w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28), którego właścicielem jest spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach.

Działalność w zakresie przetwarzania odpadów obejmuje następujące etapy:

1) Przyjęcie odpadów

Odpady dostarczane będą do zakładu przez firmę zewnętrzną samochodami dostosowanymi do przewozu odpadów. Reagent będzie dostarczany cementowozami bezpośrednio do silosa.

2) Proces przetwarzania

Wszystkie przyjmowane odpady kierowane będą na muldę przyjęciową o pojemności około 45,3 m³, zlokalizowaną wewnątrz hali produkcyjnej w strefie rozładunku odpadów do przetworzenia. Nie ma potrzeby rozdzielania odpadów w procesie produkcji organiczno – mineralnych środków. Dostarczane odpady będą bezpośrednio wysypywane do muldy. Mulda przyjęciowa wykonana zostanie ze stali malowanej lub ocynkowanej umieszczonej w otworze technicznym, umożliwiającym tym samym wykorzystanie różnicy poziomów i łatwe wyładowanie przetwarzanego odpadu. Jej wysokość będzie zbliżona do poziomu posadzki, uniemożliwiając przypadkowe rozsypanie masy odpadów poddanych przetworzeniu. Konstrukcję muldy przyjęciowej stanowi szczelna wanna akumulacyjna wyposażona w podwójny system przenośników ślimakowych wybierających przetwarzany odpad i podających masę przetwarzaną poprzez przenośniki ślimakowe do zbiornika buforowego celem wymieszania i homogenizacji. Konstrukcja muldy uniemożliwia wydostanie się odpadów poza urządzenie, gdyż system automatyki i czujników monitoruje poziom masy w muldzie (wypełnienie) i sygnalizuje personel sygnałem świetlnym – dźwiękowym o możliwości przepełnienia.

Po rozładowaniu masy odpadów z pojazdów do muldy przyjęciowej, odpady zostaną spryskane roztworem siarczanu żelazawego w ilości około 10 – 25 l/zrut. Roztwór ten jest inhibitorem białek i ma na celu związanie, a tym samym uniemożliwienie powstawania i migracji substancji odorowych. Już w muldzie przyjęciowej zachodzi przekształcanie ww. związków w formy trudno rozpuszczalne, które wzbogacają powstały produkt w postaci środka poprawiającego właściwości gleby.

Zastosowanie preparatu będącego reaktywnym neutralizatorem odorów, działa natychmiast i redukuje nieprzyjemny zapach w 80 – 90 %. Preparat jest pochodzenia naturalnego i jest całkowicie nieszkodliwy dla ludzi i zwierząt oraz może być stosowany w pomieszczeniach, w których pracują ludzie. Dodatkowym zabezpieczeniem przed ewentualnymi odorami mogącymi powstać w trakcie procesu produkcyjnego będzie zastosowanie biofiltra na instalacji odprowadzającej powietrze z przestrzeni hali produkcyjnej.

Z muldy odpady za pomocą przenośnika ślimakowego kierowane będą do węzła przygotowującego miazgę odpadów do rozdrabniacza głównego i dalej do homogenizatora w celu ujednoczenia materiału wsadowego. Następnie przygotowana masa przenoszona będzie do zbiornika buforowego. Ze zbiornika buforowego odpady, za pomocą dwóch przenośników ślimakowych, kierowane będą do dwóch reaktorów, w których po dodaniu reagenta następować będzie proces suszenia i higienizacji w temperaturze od 55°C do 140°C. Reakcji tej towarzyszy wysokie pH dochodzące do 12 oraz przejściowy roztwór mleka

wapiennego sterylizujący wytwarzany produkt. Reakcja egzotermiczna CaO wraz z wilgocią zgromadzona w odpadach powoduje, iż niepotrzebne jest dostarczanie energii z zewnątrz w celu osuszenia ww. substancji (w procesie wykorzystywane jest wyłącznie ciepło reakcji chemicznej stosowanego reagenta).

Prowadzony proces w komorze reakcyjnej jest prowadzony pod ścisłą kontrolą automatycznego układu sterowania, umożliwiającego kontrolę ilości podawanych odpadów i reagentów, uwzględniający najwyższe standardy higienizacji (potrójna sterylizacja) a powstały produkt nie może opuścić komory reakcyjnej bez zagwarantowania):

- Higienizacji poprzez zachowanie parametrów czasu przebywania mieszaniny reagenta i zagęszczonego osadu ściekowego w temperaturach przekraczających 55 – 70°C powyżej 20 – 30 minut, w tym we wnętrzu reaktora nie krócej niż 8 minut. Gwarancje te wynikają z wielkości reaktora, wydajności instalacji produkcyjnej, sposobu wędrowki surowców przez reaktor oraz faktu iż rozpoczęte w mieszalniku dwuwalowym reakcje egzotermiczne kontynuowane są także w produkcie opuszczającym linię produkcyjną (proces tzw. dojrzewania),
- Higienizacji przez odczyn chemiczny środowiska reakcyjnego – pH > 12,0,
- Obecność w mieszaninie reakcyjnej stężonego gorącego roztworu mleka wapiennego zapewniającego dostęp do wnętrza cząstek przetwarzanej odpadu,
- Brak możliwości wędrowki odpadów poddawanych przetwarzaniu przez linię przetwórczą z pominięciem węzła reaktora przetwórczego,
- Rejestracji i archiwizacji parametrów technologicznych procesu przetwórczego (wykres temperatur przetwarzania w czasie),
- Temperaturę minimum 55 °C średnio utrzymywana około 55 - 140°C,
- Higienizacji za pomocą gazowego amoniaku będący wynikiem rozkładu alkalicznego białek podczas reakcji hydrolizy w komorze reakcyjnej.

Produkt opuszczający reaktor w postaci gorącego, wysterylizowanego polepszacza gleby transportowany będzie osłoniętym przenośnikiem taśmowym do strefy magazynowej. Proces ten realizowany będzie w sposób automatyczny, a niehigienizowany odpad nie może opuścić węzła reakcyjnego. W reaktorach zachodzić będzie potrójna sterylizacja za pomocą temperatury, przejściowego roztworu mleka wapiennego, wysokiego pH, gazowego amoniaku.

W trakcie procesu technologicznego powstawać będą opary pary wodnej oraz niewielkie ilości amoniaku gazowego, generowanego w reaktorach, w wyniku alkalicznej hydrolizy białek zawartych w przetwarzanych odpadach, pod wpływem gorącego roztworu mleka wapiennego, tworzącego się przejściowo w mieszaninie reakcyjnej. Instalacja wyposażona będzie w układ neutralizacji skroplin, a powstający w nim osad soli Mohra wraz z gipsem podawany będzie do węzła reakcyjnego wzbogacając powstający polepszacz gleby podwyższając jego wartość nawozową. Wykraplane opary w postaci gorących skroplin o silnie zasadowym charakterze mogą być wykorzystywane w procesie sanizacji osadów przed ich zagęszczaniem. Mogą także po ich podczyszczeniu w stacji kondensacji i neutralizacji skroplin służyć jako woda techniczna.

Przy prawidłowym przebiegu procesu przetwarzania nie przewiduje się wytwarzania odpadów. W przypadku awarii w procesie możliwe jest oddzielenie powstałej niepełnowartościowej partii produktu i przekazanie jej jako odpad uprawnionym odbiorcom.

Gotowy środek organiczno – mineralny będzie odbierany z magazynu gotowego produktu przez auta typu „wanna” oraz inne auta dostawcze jakimi

będą dysponować odbiorcy produktu. Powstały produkt końcowy w postaci suchego, bezpiecznego środka organiczno – mineralnego, nie wymaga stosowania specjalnych środków ani procedur transportu i składowania.

Jest to produkt zawierający do 30 % wapnia w postaci hydratu wapniowego, 46 % substancji organicznej oraz związku azotu, fosforu, potasu w formie organicznej. Zawartość azotu, fosforu i potasu zależy od surowca, z którego został wytworzony. Produkt nie zawiera pałeczek sanitarnych branych pod uwagę przy kwalifikowaniu produktów pochodzenia naturalnego do wykorzystania rolniczego.

Moc przerobowa instalacji

- 1) W ramach przedsięwzięcia planuje się posadowienie linii z wykorzystaniem dwóch reaktorów o maksymalnej wydajności jednego reaktora do 4 Mg/h. Maksymalna wydajność instalacji wyniesie zatem do 8 Mg/h.
- 2) Instalacja pracować będzie przez 6 dni w tygodniu w systemie 3 zmianowym.
- 3) Łączna maksymalna sumaryczna ilość odpadów kierowana do przetworzenia w ciągu roku wynosić będzie 59.520 Mg.

3. Dodatkowe warunki przetwarzania odpadów.

Działania w zakresie przetwarzania odpadów prowadzone będą zgodnie z zasadami ochrony środowiska w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności w sposób uniemożliwiający spowodowanie zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin i zwierząt, spowodowania uciążliwości przez hałas i zapach oraz wywołania niekorzystnych skutków dla miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

Instalacja do przetwarzania odpadów powinna być szczelna, a wszystkie urządzenia wchodzące w jej skład winny zostać zainstalowane wewnątrz budynku posiadającego szczelną posadzkę, zabezpieczającą tym samym środowisko gruntowo – wodne.

Instalacja do przetwarzania odpadów powinna być wyposażona w układ neutralizacji skroplin wyłapujący przegrzaną parę wodną oraz nieznaczne ilości amoniaku, a powstały w neutralizatorze osad (w postaci bezpiecznej soli Mohra) wraz z gipsem może być podawany do węzła reakcyjnego podwyższając jakością wartość nawozową produkowanego polepszacza gleby.

Hala produkcyjna dla zabezpieczenia terenów sąsiadujących przed ewentualnymi substancjami odorowymi bezwzględnie powinna być wyposażona w system neutralizacji odorów (filtr biologiczny z zintegrowanym skruberm).

Zakazuje się stosowania komunalnych osadów ściekowych, które powstały poza obszarem województwa śląskiego, z zastrzeżeniem art. 20 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Zobowiązuje się spółkę EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach do prowadzenia na bieżąco ilościowej i jakościowej ewidencji objętych niniejszym zezwoleniem odpadów w postaci odpowiednich kart ewidencji odpadu, prowadzonej dla każdego odpadu oddzielnie oraz karty przekazania odpadu. Dokumenty te należy przechowywać przez okres 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono te dokumenty. Ponadto posiadacz odpadów prowadzący ewidencję odpadów jest obowiązany sporządzić roczne sprawozdanie o gospodarowaniu odpadami, które należy przekazywać Marszałkowi Województwa Śląskiego w terminie do 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy.

4. Miejsce i sposób magazynowania odpadów oraz rodzaj magazynowanych odpadów.

W związku z zastosowaną technologią nie przewiduje się magazynowania odpadów przeznaczonych do przetwarzania.

Odpady przeznaczone do przetwarzania będą na bieżąco kierowane na muldę

przyjęciową o pojemności 45,3 m³, stanowiącej element instalacji przetwarzania, od której rozpoczyna się proces ciągły przetwarzania odpadów, zlokalizowaną wewnątrz hali produkcyjnej w strefie rozładunku odpadów do przetworzenia, bez potrzeby magazynowania odpadów na terenie zakładu i stamtąd będą od razu kierowane do procesu przetwarzania.

W przypadku awarii instalacji dostawy odpadów na teren zakładu zostaną wstrzymane na czas usunięcia awarii, a powstały w wyniku produkcji odpad zostanie przekazany do odbiorcy (posiadacza odpadów) posiadającego uprawnienia do gospodarowania odpadami.

- 5. Maksymalna masa poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku.**

W związku z zastosowaną technologią nie przewiduje się magazynowania odpadów.

- 6. Największa masa odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.**

W związku z zastosowaną technologią nie przewiduje się magazynowania odpadów.

- 7. Całkowita pojemność (wyrażona w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.**

W związku z zastosowaną technologią nie przewiduje się magazynowania odpadów.

- 8. Wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.**

Należy stosować warunki ochrony przeciwpożarowej wskazane w operacie przeciwpożarowym opracowanym w grudniu 2018r. przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych mgr. inż. Zdzisława Winnickiego, uzgodnionym przez Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Tychach postanowieniem Nr MZ.5585.1.2019.TK z dnia 9 stycznia 2019r.

- 9. Informacje wynikające z przepisów odrębnych.**

W związku z prowadzoną działalnością stosowane będą przepisy z zakresu BHP i ochrony przeciwpożarowej.

Pracownicy zatrudnieni do obsługi instalacji do przetwarzania odpadów posiadać będą odpowiednie kwalifikacje do obsługi maszyn i urządzeń wykorzystywanych na terenie zakładu oraz zostaną przeszkoleni w zakresie postępowania z odpadami. Pracownicy posiadać będą również wymagane badania lekarskie oraz przeszkoleni zostaną w zakresie BHP.

- 10. Czas obowiązywania zezwolenia.**

Niniejsze zezwolenie wydaje się na okres 10 lat do dnia 18 sierpnia 2033r. łącznie.

W oparciu o akta sprawy przekazane przez organ pierwszej instancji Kolegium ustaliło, że postępowanie w sprawie zakończonej zaskarżoną decyzją organu pierwszej instancji Nr 9/2023 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2023.EO) z dnia 25 kwietnia 2023r., zostało wszczęte w związku z wnioskiem spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, zawartym w piśmie z dnia 29 lipca 2021r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów”, w sprawie wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów w procesie odzysku na warunkach określonych w dokumencie pod nazwą: „Ujednolicony załącznik do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dla EKOTECH SILESIA sp. z o. o. w Tychach przy ul. Lokalnej 21”, w zakładzie tejże spółki

położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21. Do ww. wniosku spółka EKOTECH SILESIA sp. z o. o. z siedzibą w Tychach dołączyła dodatkowe dokumenty. Z treści tego wniosku i dołączonych do niego dokumentów wynika, że wniosek ten dotyczy przetwarzania odpadów sklasyfikowanych jako: 02 03 80 – wytloki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81), oraz 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe, i że przetwarzanie to jest prowadzone w celu produkcji polepszacza gleby lub nawozu mineralno organicznego w technologii opartej na procesach suszenia i higienizacji odpadów w wysokiej temperaturze w obecności reagenta. Z ww. dokumentów wynika również, że działalność ta będzie prowadzona w zakładzie ww. spółka, położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na działce Nr 1143/28, której właścicielem jest ww. spółka.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 30 lipca 2021r. i z tym dniem zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie.

Pismem z dnia 25 sierpnia 2021r., zatytułowanym: „Uzupełnienie wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów”, spółka EKOTECH SILESIA sp. z o. o. z siedzibą w Tychach uzupełniła ww. wniosek zawarty w piśmie z dnia 29 lipca 2021r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów”, oraz nadesłała dodatkowe wyjaśnienia w sprawie.

Postanowieniem Nr MZ.5585.243.2021.DK z dnia 12 października 2021r. Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej w Tychach zaopiniował pozytywnie spełnienie wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym z grudnia 2018r., sporządzonym przez mgr inż. Zdzisława Winnickiego – rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych, a także w postanowieniu Komendanta Miejskiego PSP w Tychach z dnia 9 stycznia 2019r., znak MZ.5585.1.2019.TK. W uzasadnieniu ww. postanowienia Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej w Tychach przedstawił stanowisko w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się protokół kontroli przeprowadzonej przez pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach Nr WIOS – KATOW 42/2022 z dnia 4 marca 2022r. wraz z załącznikiem Nr 8 do ww. protokołu.

Postanowieniem Nr IN.III.7060.62.2021.KM z dnia 11 marca 2022r. Śląski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Katowicach stwierdził spełnianie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska przez instalację, w której będzie prowadzone przetwarzanie odpadów, zlokalizowaną w Tychach przy ulicy Lokalnej 21, zarządzaną przez spółkę EKOTECH SILESIA sp. z o. o. z siedzibą w Tychach. W uzasadnieniu postanowienia ww. organ przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 16 marca 2023r. spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, przekazała do organu pierwszej instancji dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr RKO.6233.14.21.2023.EO z dnia 30 marca 2023r., organ pierwszej instancji, na podstawie art. 10 § 1 i art. 79a § 1 kodeksu postępowania administracyjnego poinformował stronę postępowania o stanie sprawy oraz o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i o możliwości wypowiedzenia się co do dowodów zebranych w toku postępowania.

Kolegium wskazuje, że postępowanie w sprawie zostało wszczęte na wniosek spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach i ww. wniosek w toku postępowania był uzupełniany i modyfikowany.

W świetle ustaleń organu pierwszej instancji wniosek ten był kompletny i mógł zainicjować postępowanie w sprawie.

W ocenie Kolegium stanowisko organu pierwszej instancji w tym zakresie było prawidłowe. Wniosek spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, który

zainicjował postępowanie w sprawie spełniał bowiem przesłanki określone w art. 42 ust. 2 i nast. ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Kolegium wskazuje zatem, że co do zasady organ pierwszej instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe w sprawie i w trakcie toczącego się postępowania administracyjnego organ pierwszej instancji zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie.

W toku trwającego postępowania zapewnił również odwołującej się stronie czynny udział w postępowaniu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje również, że w przedmiotowej sprawie Kolegium orzekło już trzykrotnie, po raz pierwszy decyzją Nr SKO.OŚ/41.9/254/2022/6966/KS z dnia 2 czerwca 2022r. którą orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr 5/2022 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2022.EO) z dnia 12 kwietnia 2022r. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, a następnie decyzją Nr SKO.OŚ/41.9/418/2022/11630/AK z dnia 25 sierpnia 2022r., którą orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr 10/2022 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2022.EO) z dnia 7 lipca 2022r. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, a następnie decyzją Nr SKO/OŚ/41.9/613/2022/16463/RN z dnia 3 lutego 2023r. którą orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr 15/2022 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2022.EO) z dnia 30 września 2022r. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W uzasadnieniach tych decyzji Kolegium przedstawiło motywy wydanych rozstrzygnięć, w tym wskazało na występujące w postępowaniu uchybienia, które organ pierwszej instancji winien usunąć w toku ponownego rozpatrywania sprawy. Nadto w decyzji Nr SKO/OŚ/41.9/613/2022/16463/RN z dnia 3 lutego 2023r. Kolegium, w oparciu o art. 138 § 2a kodeksu postępowania administracyjnego, określiło wytyczne w zakresie wykładni przepisów, to jest zapisów § 7 pkt 1 w związku z pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, interpretacji postanowień art. 2 ust 5 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz interpretacji postanowień art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, które winny zostać zastosowane przez organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy, przy czym stanowiska Kolegium w tym zakresie nie podzielił organ pierwszej instancji.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie, zaskarżoną decyzją Nr 9/2022 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2023.EO) z dnia 25 kwietnia 2023r. odmówił przedsiębiorcy spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach wydania zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28).

W obszernym uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania, przedstawił stan faktyczny sprawy oraz przedstawił motywy wydanego orzeczenia. Wskazał m. in., że: „(...) planowany sposób gospodarowania odpadami nie będzie powodować zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska i tym samym nie stanowi przesłanki do odmowy udzielenia zezwolenia na przetwarzanie odpadów (...)” oraz że „(...) planowana instalacja do przetwarzania odpadów, nie jest objęta planem gospodarki odpadami, co nie wyklucza dopuszczalności realizacji inwestycji (...)”

Tym samym organ pierwszej instancji stwierdził, że nie zachodzą przesłanki odmowy wydania zezwolenia określone w art. 46 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy o odpadach, to jest zamierzony sposób gospodarowania odpadami nie mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska oraz nie jest niezgodny z planami gospodarki odpadami.

Dokonana również przez organ pierwszej instancji weryfikacja zaświadczeń i oświadczeń złożonych wraz z ww. wnioskiem oraz dodatkowo w toku postępowania wykazała także brak przesłanek do wydania decyzji odmownej w oparciu o art. 46 ust. 1a – 1f ustawy o odpadach.

W ocenie Kolegium stanowisko organu pierwszej instancji w tym zakresie było również prawidłowe i Kolegium je w całości podziela.

Kolegium zauważa dalej, że z akt sprawy, w tym z treści w obszernego uzasadnienia zaskarżonej obecnie decyzji organ pierwszej instancji wynika, że organ pierwszej instancji, odmowę wydania przedsiębiorcy – spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach – zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28) uzasadnił niezgodnością planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, czym zdaniem tego organu została spełniona przesłanka wskazana w art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpadach.

Kolegium wskazuje, że nie podziela wyrażonego stanowiska organu pierwszej instancji, odnośnie niezgodności przedmiotowej działalności, polegającej na przetwarzaniu odpadów w zakładzie zlokalizowanym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28, z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Kolegium wskazuje, że w tym zakresie Kolegium zajęło już stanowisko w decyzji Nr SKO/OŚ/41.9/613/2022/16463/RN z dnia 3 lutego 2023r., i wyrażonego w tej decyzji poglądu nie zmienia.

Kolegium wskazuje zatem raz jeszcze, że przedmiotowa działalność spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach w zakresie przetwarzania odpadów prowadzona będzie w zakładzie tejże spółki położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, w granicach nieruchomości obejmującej działkę ewidencyjną Nr 1143/28, obręb ewidencyjny 0004 Urbanowice.

Z akt sprawy wynika również, że działka ta położona jest na terenie objętym zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach i oznaczonym w tymże planie symbolem PU.

Zgodnie z treścią § 7 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu zabudowy produkcyjno – usługowej, oznaczonego symbolem PU, ustala się:

- 1) przeznaczenie:
 - a) obiekty produkcyjne, magazyny i składy, obiekty budowlane związane z gospodarowaniem odpadami, z dopuszczeniem usług im towarzyszących,
 - b) zabudowa usługowa z wykluczeniem:
 - usług społecznych,
 - usług gastronomicznych,
 - budynków zamieszkania zbiorowego,
 - c) składowiska odpadów;
- 2) nieprzekraczalna linia zabudowy – zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu;
- 3) maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej – 70 %;
- 4) wskaźnik intensywności zabudowy – od 0,05 do 1,2;

- 5) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – 15%;
- 6) geometria dachów – dowolna;
- 7) maksymalna wysokość zabudowy – 60 m, w tym maksymalna wysokość budynków – 15 m;
- 8) dla obiektów budowlanych infrastruktury technicznej, o których mowa w § 14 nie stosuje się odpowiednio ustaleń, o których mowa w pkt 1 – 6;
- 9) dla budynków istniejących w dniu wejścia planu w życie lub posiadających ostateczną decyzję o pozwoleniu na budowę w dniu wejścia planu w życie, które nie spełniają:
 - a) któregośkolwiek z warunków określonych w pkt 1 – 7 – dopuszczenie termomodernizacji lub przebudowy,
 - b) warunku, o którym mowa w pkt 2 – dopuszcza się nadbudowę części budynków położonych poza linią zabudowy wyłącznie w konturach budynków;
- 10) obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami – zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu;
- 11) dopuszczenie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, z wykluczeniem elektrowni wiatrowych;
- 12) nakaz utrzymania stref ochronnych urządzeń, o których mowa w pkt 11, w granicach terenów o symbolach: PU, O.

Stosownie zaś do treści § 4 pkt 5 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na rysunku planu występują następujące oznaczenia graficzne, stanowiące ustalenia planu: obszary inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.

Analiza zapisów § 7 pkt 1 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego prowadzi do wniosku, że dla terenu zabudowy produkcyjno – usługowej, oznaczonego symbolem PU, ustala się przeznaczenie:

- a) obiekty produkcyjne, magazyny i składy, obiekty budowlane związane z gospodarowaniem odpadami, z dopuszczeniem usług im towarzyszących,
- b) zabudowa usługowa z wykluczeniem:
 - usług społecznych,
 - usług gastronomicznych,
 - budynków zamieszkania zbiorowego,
- c) składowiska odpadów.

W ocenie Kolegium przedmiotowa działalność spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach dotycząca przetwarzania odpadów w zakładzie tejże spółki położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, w granicach nieruchomości obejmującej działkę ewidencyjną Nr 1143/28, obręb ewidencyjny 0004 Urbanowice mieści się treści zapisów § 7 pkt 1 lit. a ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie bowiem z treścią § 7 pkt 1 lit. a ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu zabudowy produkcyjno – usługowej, oznaczonego symbolem PU, ustala się następujące przeznaczenie: obiekty produkcyjne, magazyny i składy, obiekty budowlane związane z gospodarowaniem odpadami, z dopuszczeniem usług im towarzyszących. W ocenie Kolegium organ pierwszej instancji słusznie zauważył, że przedsięwzięcie polegające na przetwarzaniu odpadów, o co wnosi odwołująca się spółka mieści się w definicji „gospodarowania odpadami”, zamieszczonej w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpadach, w świetle której pod pojęciem gospodarowania odpadami rozumie się zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami. Tym samym przedsięwzięcie polegające na przetwarzaniu odpadów może być realizowane na terenie zabudowy produkcyjno – usługowej, oznaczonego symbolem PU w ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

W tym zakresie stanowisko Kolegium jest zbieżne ze stanowiskiem organu pierwszej instancji.

Kolegium nie podziela jednak – co wyżej już wskazano – stanowiska organu pierwszej instancji, że działalność spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach prowadzona w zakresie przetwarzania odpadów w zakładzie tejże spółki położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, w granicach nieruchomości obejmującej działkę ewidencyjną Nr 1143/28, obręb ewidencyjny 0004 Urbanowice nie spełnia zapisów § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i z tego tytułu nie może być tam prowadzona.

Kolegium wskazuje, że § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje, że na terenie zabudowy produkcyjno – usługowej, oznaczonego symbolem PU, ustala się obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami – zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu.

Z akt sprawy wynika również, że oznaczenie na rysunku planu obszaru inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami nie obejmuje całego terenu oznaczonego w ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem PU – teren zabudowy produkcyjno – usługowej.

Z akt sprawy wynika również, że teren oznaczony w ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem PU – teren zabudowy produkcyjno – usługowej jest większy niż obszar, o którym mowa w § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie Kolegium z zapisów ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wynika zatem, że na terenie oznaczonym w ww. planie symbolem PU – teren zabudowy produkcyjno – usługowej – mogą być realizowane przedsięwzięcia wskazane w § 7 pkt 1 tego planu, natomiast fragment tego terenu oznaczonego w ww. planie symbolem PU jest wyznaczony jako obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami – stosownie do treści § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przy czym z brzmienia przepisów tego planu nie wynika zakaz realizacji na fragmencie tego terenu oznaczonego w ww. planie symbolem PU, który jest wyznaczony jako obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami – stosownie do treści § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, inwestycji niebędących inwestycjami celu publicznego, o ile są to przedsięwzięcia wskazane w § 7 pkt 1 tego planu. Taka reguła nie wynika z treści § 7 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W ocenie Kolegium na terenie oznaczonym w ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem PU i który jest wyznaczony jako obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami – stosownie do treści § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – istnieje możliwość realizacji inwestycji niebędących inwestycjami celu publicznego, o ile są to przedsięwzięcia wskazane w § 7 pkt 1 tego planu. Tym samym Kolegium nie podziela wykładni § 7 pkt 1 w związku z pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, której w zaskarżonej decyzji dokonał organ pierwszej instancji.

Niezależnie od powyższego Kolegium w dalszej kolejności zauważa również, że w myśl postanowień art. 2 ust 5 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn.: Dz. U. z 2022r. poz. 503 z późn. zm.) przez inwestycję celu publicznego należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny) bez względu na status podmiotu podejmującego te

działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami.

Kolegium wskazuje, że przepis ten, zawarty w akcie prawnym dotyczącym planowania i zagospodarowania przestrzennego, co prawda odsyła do celów zawartych w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, jednakże jednoznacznie wskazuje, że status podmiotu podejmującego działania oraz źródła ich finansowania nie ma znaczenia dla uznania danej inwestycji za inwestycję celu publicznego. Tym samym dla potrzeb planowania przestrzennego status podmiotu podejmującego działania oraz źródła ich finansowania nie ma znaczenia dla uznania danej inwestycji za inwestycję celu publicznego.

Kolegium wskazuje również, że żaden przepis prawa nie daje podstaw do uznania, że inwestycje celu publicznego, wymienione w art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2022r. poz. 1846 z późn. zm.) mogą być realizowane wyłącznie przez podmioty publiczne.

De facto bogate orzecznictwo sądów administracyjnych dopuszcza realizację inwestycji celu publicznego przez podmioty nie będące podmiotami publicznymi.

Wskazać w drodze przykładu należy, że Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia z dnia 3 września 2008r., sygn. akt: II OSK 989/07, wskazał, że: „1. Dla rozstrzygnięcia, czy zamierzenie budowlane wymaga decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego bez znaczenia pozostaje to, czy inwestorem jest podmiot prywatny, czy też publiczny. Nie ma także znaczenia okoliczność, iż inwestor jest zainteresowany w realizacji inwestycji z powodów czysto merkantylnych (dla osiągnięcia własnego zysku). O tym, czy mamy do czynienia z inwestycją celu publicznego w istocie decyduje normatywne uregulowanie danej inwestycji, a więc czy mieści się ona stosownie do art. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w pojęciu działań o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponad lokalnym /powiatowym, wojewódzkim i krajowym/, stanowiących realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. 2. Pomimo, iż inwestycje z zakresu telefonii komórkowej realizują podmioty prywatne, które są zainteresowane, w osiągnięciu swojego fiskalnego interesu, to z punktu widzenia prawa administracyjnego publicznego, wykonują one bardzo istotne zadania umożliwiając szeroką, publicznie dostępną łączność telefoniczną, analogicznie jak drogi i inne inwestycje liniowe, co do których nie występują zastrzeżenia w traktowaniu ich jako inwestycji celu publicznego.” (teza wyroku za CBOSA).

Z kolei w wyroku z dnia z dnia 6 marca 2019r., sygn. akt: II OSK 998/17, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że: „(...) Zgodnie z art. 50 ust. 1 u.p.z.p. inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku – w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Art. 2 pkt 5 u.p.z.p. zawiera legalną definicję inwestycji celu publicznego. Zgodnie z tym przepisem przez inwestycję celu publicznego należy przez to rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne) oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny), bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 u.g.n. (...) Stosownie do art. 6 pkt 3 u.g.n. do celów publicznych zalicza się budowę i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania. W ocenie Sądu pierwszej instancji wyżej opisane zamierzenie inwestycyjne spełnia warunek celu publicznego objęty art. 6 pkt 3 u.g.n. Takie stanowisko jest trafne. (...)” (CBOSA).

Kolegium nie podziela również stanowiska organu pierwszej instancji zawartego w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji jakoby tylko podmiot publiczny mógł realizować inwestycję celu publicznego.

Kolegium uznaje natomiast za słuszną argumentację pełnomocnika odwołującej się spółki w tym zakresie, zawartą w piśmie z dnia 19 maja 2023r., zatytułowanym: „Odwołanie”, oraz w piśmie z dnia 17 października 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie”.

Tym samym, w ocenie Kolegium stanowisko organu pierwszej instancji zawarte w zaskarżonej decyzji, w świetle którego działalność spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, prowadzona w zakresie przetwarzania odpadów w zakładzie tejże spółki położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, w granicach nieruchomości obejmującej działkę ewidencyjną Nr 1143/28, obręb ewidencyjny 0004 Urbanowice jest niezgodna z zapisami prawa miejscowego, to jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, jest nieprawidłowe i nie znajduje oparcia w materiale dowodowym sprawy jak również w przepisach prawa, które w sprawie znalazły zastosowanie.

Zatem również nieprawidłowe jest twierdzenie organu pierwszej instancji, zawarte w zaskarżonej decyzji, że tym samym spełniona została przesłanka, o której mowa w art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpadach, co uzasadnia wydanie decyzji o odmowie wydania przedsiębiorcy – spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach – zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów, gdyż zamierzony sposób gospodarowania odpadami jest niezgodny z przepisami prawa, w tym prawa miejscowego.

Stanowiska tego organu, które uzasadniało zdaniem organu pierwszej instancji odmowy wydania przedsiębiorcy – spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach – zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie przy ul. Lokalnej 21 w Tychach, na nieruchomości stanowiącej działkę Nr 1143/28, wydzieloną z działki Nr 1126/28, Kolegium nie podziela i uważa je za błędne.

Kolegium wskazuje zatem, że w świetle akt sprawy, w jego ocenie brak jest podstaw do odmowy wydania przedsiębiorcy – spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach – zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie przy ul. Lokalnej 21 w Tychach, na nieruchomości stanowiącej działkę Nr 1143/28, wydzieloną z działki Nr 1126/28.

Kolegium wskazuje dalej, że w sprawie – co wyżej już wskazano – zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Z uwagi na powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w pkt I sentencji niniejszej decyzji uchyła w całości zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji Nr 15/2022 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2022.EO) z dnia 30 września 2022r., którą tenże organ odmówił przedsiębiorcy – spółce EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach – wydania zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie przy ul. Lokalnej 21 w Tychach, na nieruchomości stanowiącej działkę Nr 1143/28, wydzieloną z działki Nr 1126/28, a w pkt II sentencji niniejszej decyzji orzeka merytorycznie w sposób jak wskazano na wstępie.

Kolegium zauważa zatem, że z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, pismem z dnia 29 lipca 2021r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów”, wystąpiła do organu pierwszej instancji z wnioskiem o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów w procesie odzysku na warunkach określonych w dokumencie pod nazwą: „Ujednolicony załącznik do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dla EKOTECH SILESIA sp. z o. o. w Tychach przy ul. Lokalnej 21”, w zakładzie tejże spółki położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21. Do

ww. wniosku spółka EKOTECH SILESIA sp. z o. o. z siedzibą w Tychach dołączyła dodatkowe dokumenty.

Pismem z dnia 25 sierpnia 2021r., zatytułowanym: „Uzupełnienie wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów”, spółka EKOTECH SILESIA sp. z o. o. z siedzibą w Tychach uzupełniła ww. wniosek zawarty w piśmie z dnia 29 lipca 2021r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów”, oraz nadesłała dodatkowe wyjaśnienia w sprawie.

Pismem z dnia 16 marca 2023r. spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, przekazała do organu pierwszej instancji dodatkowe dokumenty.

W świetle ustaleń Kolegium jak również ustaleń organu pierwszej instancji ww. wniosek przedsiębiorcy – spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach – jest kompletny i mógł zainicjować postępowanie w sprawie. Wniosek ten zawiera wszystkie prawem przewidziane informacje wynikające z przepisów art. 42 ust. 2 i nast. ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach. Do wniosku zostały załączone wszystkie prawem przewidziane załączniki, w tym decyzja środowiskowa opracowana dla ww. przedsięwzięcia oraz operat przeciwpożarowy opracowany w grudniu 2018r. przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych mgr. inż. Zdzisława Winnickiego, uzgodniony następnie przez Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Tychach postanowieniem Nr MZ.5585.1.2019.TK z dnia 9 stycznia 2019r. oraz zaświadczenia i oświadczenia o niekaralności. Zatem w ocenie Kolegium wniosek spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, który zainicjował postępowanie w sprawie spełnia przesłanki określone w art. art. 42 ust. 2 i nast. ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Kolegium orzekając w ramach związania ww. wnioskiem spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach orzekło zgodnie z tym wnioskiem określając:

- 1) rodzaj i masę odpadów przewidywanych do przetworzenia i powstających w wyniku przetworzenia w okresie roku;
- 2) miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów wraz z opisem procesu technologicznego.
- 3) dodatkowe warunki przetwarzania odpadów.
- 4) miejsce i sposób magazynowania odpadów oraz rodzaj magazynowanych odpadów.
- 5) maksymalną masę poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku.
- 6) największą masę odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.
- 7) Całkowitą pojemność (wyrażoną w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.
- 8) wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.
- 9) czas obowiązywania zezwolenia.

Przy czym orzekając w ww. zakresie i nakładając warunki prowadzenia przedmiotowej działalności wzięło pod uwagę istniejące przepisy prawa dotyczące gospodarki odpadami, a w szczególności przywołany już w niniejszej decyzji art. 16 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach oraz art. 20 ust. 3, ust. 4 i ust. 5 tej ustawy, a także art. 66 i art. 67 tej ustawy określające obowiązki ewidencyjne oraz art.75 i art.76 ww. ustawy regulujące obowiązki sprawozdawcze.

Określając termin obowiązywania ww. zezwolenia kolegium wzięło pod uwagę wniosek spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach i termin ten jest zgodny z ww. wnioskiem oraz treścią art. 44 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Możliwość określenia dodatkowych warunków wynika z zacytowanego na wstępie art. 43 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach i z możliwości tej Kolegium skorzystało, mając na względzie rodzaj odpadów poddawanych przetworzeniu oraz potrzebę zachowania wymagań ochrony życia, zdrowia ludzi i środowiska. Z kolei możliwość zawarcia w zezwoleniu informacji wynikających z przepisów odrębnych, jest zgodna z art.43 ust. 2 pkt 8 tej ustawy i z tej możliwości Kolegium również skorzystało.

Kolegium dodatkowo wskazuje, że organem pierwszej instancji właściwym w sprawie był Prezydent Miasta Tychy, a z uwagi na treść art. 41 ust. 6a ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach nie jest konieczne zasięgnięcie przed wydaniem przedmiotowego zezwolenia opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwych ze względu na miejsce prowadzenia zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów, gdyż wymóg zasięgnięcia opinii prezydenta miasta nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu, jeżeli jest on organem właściwym do wydania zezwolenia.

Kolegium zauważa również, że postanowieniem Nr MZ.5585.243.2021.DK z dnia 12 października 2021r. Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej w Tychach zaopiniował pozytywnie spełnienie wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym z grudnia 2018r., sporządzonym przez mgr inż. Zdzisława Winnickiego – rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych, a także w postanowieniu Komendanta Miejskiego PSP w Tychach z dnia 9 stycznia 2019r., znak MZ.5585.1.2019.TK. W uzasadnieniu ww. postanowienia Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej w Tychach przedstawił stanowisko w sprawie. Nadto, w aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się protokół kontroli przeprowadzonej przez pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach Nr WIOS – KATOW 42/2022 z dnia 4 marca 2022r. wraz z załącznikiem Nr 8 do ww. protokołu. Z kolei postanowieniem Nr IN.III.7060.62.2021.KM z dnia 11 marca 2022r. Śląski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Katowicach stwierdził spełnianie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska przez instalację, w której będzie prowadzone przetwarzanie odpadów, zlokalizowaną w Tychach przy ulicy Lokalnej 21, zarządzaną przez spółkę EKOTECH SILESIA sp. z o. o. z siedzibą w Tychach. W uzasadnieniu postanowienia ww. organ przedstawił stanowisko w sprawie.

Kolegium zauważa również, że z akt sprawy wynika, że spółka EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach w ramach ww. przetwarzania odpadów nie zamierza magazynować żadnych odpadów. Z tego też względu brak jest podstaw prawnych do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów wykonania zastępczego decyzji nakazującej posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, o której mowa w art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach lub obowiązku wynikającego z art. 47 ust. 5 tej ustawy, w tym usunięcia odpadów i ich zagospodarowania łącznie z odpadami stanowiącymi pozostałości z akcji gaśniczej lub usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w ramach prowadzonej działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów – o którym mowa w art. 48a ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Z uwagi na powyższe Kolegium orzekło jak w sentencji niniejszej decyzji, to jest w pkt I sentencji niniejszej decyzji uchyliło w całości zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji Nr 9/2023 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2023.EO) z dnia 25 kwietnia 2023r. o treści sentencji: „odmawiam przedsiębiorcy EKOTECH SILESIA sp. z o.o., ul. Lokalna 21, 43 – 100 Tychy (NIP: 6462979524, Regon: 384010469) wydania zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie przy ul. Lokalnej 21 w Tychach, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28)”, a w pkt II

sentencji niniejszej decyzji orzekło w sprawie w sposób merytoryczny – tak jak w sentencji niniejszej decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Dominikę Nosal, zawartego w piśmie z dnia 19 maja 2023r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr 9/2023 (Nr sprawy: RKO.6233.14.21.2023.EO) z dnia 25 kwietnia 2023r. Kolegium zauważa, że podzieliło stanowisko pełnomocnika odwołującej się strony, czego konsekwencją jest wydanie niniejszego orzeczenia.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść na nią skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 259 z późn. zm.).

Wniesienie skargi od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 500 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 259 z późn. zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara

Otrzymują:

1. Radca prawny Pani Dominika Nosal – pełnomocnik spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach
Radca prawny Pani Dominika Nosal; Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Wolnego 4 lok. 315; 40 – 857 Katowice
na adres ePUAP: /Kancelaria–Nosal/domyślna
2. Prezydent Miasta Tychy; Al. Niepodległości 3; 43 – 100 Tychy – z aktami sprawy
3. aa

Do wiadomości:

1. Marszałek Województwa Śląskiego; ul. Ligonia 46; 40 – 037 Katowice
2. Śląski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska; ul. Damrota 16; 40 – 022 Katowice
3. EKOTECH SILESIA sp. z o.o.; ul. Lokalna 21; 43 – 100 Tychy